

PARTER (Antal tilltalade: 1)**Tilltalad**

Tamim Sultani, 19990212-5518
Frihetsberövande: Häktad
Kullgatan 49 Lgh 1006
574 36 Vetlanda
Medborgare i Afghanistan

Offentlig försvarare:

Advokat Christian Berntö
Berntö Advokatbyrå AB
Box 305
573 24 Tranås

Åklagare

Kammaråklagare Adam Rullman och Martin Svensson
Åklagarmyndigheten
Åklagarkammaren i Jönköping
Box 73
551 12 Jönköping

Målsägande

1. Rami Atrach

Målsägandebiträde:

Advokat Mikael Svegfors
Svegfors Advokatbyrå AB
Storgatan 38
578 31 Aneby

2. Mikael Gustafsson

Målsägandebiträde:

Advokat Sylvia Strid
Advokatgruppen Mikael Nilsson i Malmö
AB
Stortorget 29
211 34 Malmö

3. Bo Martinsson

Målsägandebiträde:
Advokat Hans-Christian Renström
Advokatfirman Advis AB
Kaserngatan 26
575 35 Eksjö

4. Anders Sollin

Målsägandebiträde:
Advokat Mikael Svegfors
Svegfors Advokatbyrå AB
Storgatan 38
578 31 Aneby

5. Jörgen Söderlund

Målsägandebiträde:
Advokat Hans-Christian Renström
Advokatfirman Advis AB
Kaserngatan 26
575 35 Eksjö

6. Christer Toresson

Målsägandebiträde:
Advokat Mikael Svegfors
Svegfors Advokatbyrå AB
Storgatan 38
578 31 Aneby

7. Jim Wadbro

Målsägandebiträde:
Advokat Mikael Svegfors
Svegfors Advokatbyrå AB
Storgatan 38
578 31 Aneby

DOMSLUT**Brott som den tilltalade döms för**

1. Försök till mord, 3 kap 1 § och 11 § samt 23 kap 1 § brottsbalken
2021-03-03 (7 tillfällen)
2. Ringa narkotikabrott, 1 § 1 st 6 p och 2 § narkotikastrafflagen (1968:64)
2020-11-19 -- 2020-11-28

Påföljd m.m.

Fängelse på livstid

Utvisning

Den tilltalade utvisas ur Sverige enligt 8 a kap 1 § utlänningslagen (2005:716) och förbjuds att återvända hit. Överträdelse av förbudet kan medföra fängelse i högst 1 år.

Skadestånd

1. Tamim Sultani ska betala skadestånd till Bo Martinsson med 150 394 kr och ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 3 mars 2021 till dess betalning sker.
2. Tamim Sultani ska betala skadestånd till Rami Atrach med 135 140 kr och ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 3 mars 2021 till dess betalning sker.
3. Tamim Sultani ska betala skadestånd till Mikael Gustafsson med 190 939 kr och ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 3 mars 2021 till dess betalning sker.
4. Tamim Sultani ska betala skadestånd till Christer Toresson med 133 411 kr och ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 3 mars 2021 till dess betalning sker.
5. Tamim Sultani ska betala skadestånd till Anders Sollin med 134 629 kr och ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 3 mars 2021 till dess betalning sker.
6. Tamim Sultani ska betala skadestånd till Jim Wadbro med 147 852 kr och ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 3 mars 2021 till dess betalning sker.
7. Tamim Sultani ska betala skadestånd till Jörgen Söderlund med 146 401 kr och ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 3 mars 2021 till dess betalning sker.

Förverkande och beslag

1. I beslag taget knivblad förklaras förverkat. Beslaget ska bestå (Polismyndigheten Region Öst; beslagsliggare 2021-5000-BG27362, nr 1).
2. I beslag taget knivhandtag förklaras förverkat. Beslaget ska bestå (Polismyndigheten Region Öst; beslagsliggare 2021-5000-BG27490, nr 1).

Häktning m.m.

Tamim Sultani ska vara kvar i häkte till dess att domen vinner laga kraft mot honom i fråga om påföljd och utvisning.

Sekretess

Sekretessbestämmelsen i 35 kap. 13 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska vara i tillämplig även i fortsättningen på uppgifterna i det rättspsykiatriska utlåtandet (aktbilagorna 229 och 234) i de delar som har lagts fram vid tingsrättens huvudförhandling inom stängda dörrar.

Brottsofferfond

Den tilltalade åläggs att betala en avgift på 800 kr enligt lagen (1994:419) om brottsofferfond.

Ersättning

1. Christian Berntö får - efter korrigerig för uppenbar felräkning avseende en bilersättning - ersättning av staten med 361 261 kr. Av beloppet avser 168 863 kr arbete, 89 392 kr tidsspillan, 30 754 kr utlägg och 72 252 kr mervärdesskatt.
2. Mikael Svegfors får ersättning av staten för arbete som målsägandebiträde med 133 734 kr. Av beloppet avser 76 998 kr arbete, 25 839 kr tidsspillan, 4 150 kr utlägg och 26 747 kr mervärdesskatt.
3. Sylvia Strid får ersättning av staten för arbete som målsägandebiträde med 126 720 kr. Av beloppet avser 61 750 kr arbete, 29 363 kr tidsspillan, 10 263 kr utlägg och 25 344 kr mervärdesskatt.
4. Hans-Christian Renström får ersättning av staten för arbete som målsägandebiträde med 89 366 kr. Av beloppet avser 54 863 kr arbete, 14 356 kr tidsspillan, 2 274 kr utlägg och 17 873 kr mervärdesskatt.
5. Staten ska stå för kostnaden för försvararen och målsägandebiträderna.

Övrigt

Tamim Sultani ska ersätta staten för kostnaden för provtagning och analys med 839 kr.

INNEHÅLL

YRKANDEN M.M.	6
Skuld m.m.	6
Skadeståndsyrkanden m.m.	10
Inställning	11
UTREDNINGEN	12
Den framlagda bevisningen	12
Förhørsutsagor	14
DOMSKÄL	36
SKULDFRÅGORNA	36
Åtalet för försök till mord	36
Vad är utrett om själva händelseförloppet?	36
Har det funnits fara för brottens fullbordan?	47
Hade Tamim Sultani uppsåt till försök till mord?	49
Åtalet för ringa narkotikabrott	53
Ska Tamim Sultani dömas även för ringa narkotikabrott?	53
PÅFÖLJD	53
Utredningen i påföljdsdelen	53
Utgångspunkter för bedömningen av straffvärdet	54
Bedömningen av straffvärde, påföljdsval och straffmätning i detta mål	56
UTVISNING	59
Utredningen i utvisningsfrågan	59
Den rättsliga regleringen	61
Tingsrättens bedömning i utvisningsfrågan i det här fallet	62
SKADESTÅND	64
Ersättning för sveda och värk, lyte och men samt kostnader	64
Ersättning för kränkning	64
ÖVRIGA FRÅGOR	66
Avgift till brottsofferfond	66
Häktning	66
Sekretess	66
Ersättning till försvararen och målsägandebiträderna	67
HUR MAN ÖVERKLAGAR	68

Om domstolens behandling av personuppgifter, se www.domstol.se/personuppgifter. Kontakta oss för information på annat sätt.

Besöksadress
Sofieholmsgatan 7
Telefon
0381-384 00

Öppettider
måndag–fredag
08:00–16:00

Postadress
Box 230
575 23 Eksjö

E-post
eksjo.tingsratt@dom.se
Webbplats
www.eksjotingsratt.domstol.se

YRKANDEN M.M.**Skuld m.m.**

Åklagaren har efter justering (markerad i kursivt nedan) begärt att Tamim Sultani ska dömas för försök till mord i sju fall och ett fall av ringa narkotikabrott enligt följande gärningspåståenden:

1. FÖRSÖK TILL MORD (5000-K251690-21)

Tamim Sultani har den 3 mars 2021 vid Resecentrum i Vetlanda, Vetlanda kommun *uppsåtligen* försökt att döda Bo Martinsson genom att hugga/sticka honom med en kniv.

Av våldet orsakades Bo Martinsson stickskada på bröstkorgen med underliggande stickskador på bland annat lever och tarmar.

Våldet har varit livsfarligt eftersom det orsakat livshotande skador.

Fara för brottets fullbordan har förelegat eller var endast på grund av tillfälliga omständigheter utesluten.

2. FÖRSÖK TILL MORD (5000-K251690-21)

Tamim Sultani har den 3 mars 2021 vid Resecentrum i Vetlanda, Vetlanda kommun *uppsåtligen* försökt att döda Rami Atrach genom att hugga/sticka honom upprepande gånger med en kniv.

Av våldet orsakades Rami Atrach stickskador i bröstkorgen, på buken och på höften.

Våldet har varit livsfarligt eftersom hugg/stick bland annat träffat över bröstkorg

och buk i närheten av vitala organ, som om de skadats av kniven gett upphov till livshotande skador.

Fara för att brottets fullbordan har förelegat eller var endast på grund av tillfälliga omständigheter utesluten.

3. FÖRSÖK TILL MORD (5000-K251690-21)

Tamim Sultani har den 3 mars 2021 på Storgatan, Vetlanda kommun *uppsåtligen* försökt att döda Mikael Gustafsson genom hugga/sticka honom med en kniv.

Av våldet orsakades Mikael Gustafsson sårskada vid nyckelbenet och på nyckelbensartären samt läckage av luft till lungsäcken.

Våldet har varit livsfarligt eftersom det orsakat livshotande skador.

Fara för brottets fullbordan har förelegat eller var endast på grund av tillfälliga omständigheter utesluten.

4. FÖRSÖK TILL MORD (5000-K251690-21)

Tamim Sultani har den 3 mars 2021 på Vitalagatan, Vetlanda kommun *uppsåtligen* försökt att döda Christer Toresson genom att hugga/sticka honom med en kniv.

Av våldet orsakades Christer Toresson sårskada vid axeln samt blödning till lungsäcken.

Våldet har varit livsfarligt eftersom det försatt Christer Toresson i ett livshotande tillstånd. I vart fall har våldet varit livsfarligt då hugg/stick träffat i anslutning till större blodkärl, som om de skadats av kniven gett upphov till livshotande skador.

Fara för brottets fullbordan har förelegat eller var endast på grund av tillfälliga omständigheter utesluten.

5. FÖRSÖK TILL MORD (5000-K251690-21)

Tamim Sultani har den 3 mars 2021 vid Willys på Vitalagatan, Vetlanda kommun *uppsåtligen* försökt att döda Anders Sollin genom att hugga och/eller sticka honom upprepade gånger med en kniv.

Av våldet har Anders Sollin orsakats en sårskada på halsen och skada på halskotan samt sårskada på flanken.

Våldet har varit livsfarligt eftersom hugget/sticket träffat i halsen i direkt anslutning till större blodkärl, som om de skadats av kniven givit upphov till livshotande skador.

Fara för brottets fullbordan har förelegat eller endast på grund av tillfälliga omständigheter varit utesluten.

6. FÖRSÖK TILL MORD (5000-K251690-21)

Tamim Sultani har den 3 mars 2021 vid Willys på Vitalagatan, Vetlanda kommun *uppsåtligen* försökt att döda Jim Wadbro genom att hugga eller sticka honom med en kniv.

Av våldet orsakades Jim Wadbro en sårskada på halsen med stickkanal in i svalget och till luftstrupen.

Våldet har varit livsfarligt eftersom hugg/stick träffat i halsen i direkt anslutning till större blodkärl, som om de skadats av kniven givit upphov till livshotande skador.

Fara för brottets fullbordan har förelegat eller endast på grund av tillfälliga omständigheter varit utesluten.

7. FÖRSÖK TILL MORD (5000-K251690-21)

Tamim Sultani har den 3 mars 2021 på Vitalagatan, Vetlanda kommun *uppsåtligen* försökt att döda Jörgen Söderlund genom att hugga och/eller sticka honom med en kniv.

Av våldet orsakades Jörgen Söderlund en sårskada på halsen samt i halspulsådern och halsvenen.

Våldet har varit livsfarligt eftersom det orsakat livshotande skador.

Fara för brottets fullbordan har förelegat eller var endast på grund av tillfälliga omständigheter utesluten.

Beträffande samtliga sju åtalspunkter gällande försök till mord har åklagaren förklarat att respektive gärningspåstående också innefattar ett alternativt påstående om grov misshandel.

8. RINGA NARKOTIKABROTT 5000-K1462876-20

Tamim Sultani har olovligen använt cannabispreparat, som är narkotika. Det hände någon gång mellan den 19 november 2020 och den 28 november 2020 i Vetlanda kommun eller på annan plats i Sverige. Tamim Sultani begick gärningen med uppsåt.

Åklagaren har upplyst att kostnaden för provtagning och analys uppgick till 839 kronor.

Åklagaren har också begärt att Tamim Sultani ska utvisas från Sverige och förbjudas att på livstid återvända hit enligt 8 a kap. 1 och 8 §§ utlänningslagen.

Åklagaren har därutöver begärt att beslagtagna knivblad och knivhandtag ska förverkas från Tamim Sultani.

Skadeståndsyrkanden m.m.

Bo Martinsson har begärt att Tamim Sultani ska betala skadestånd till honom med sammanlagt 150 394 kr och ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen från den 3 mars 2021 till dess betalning sker. Av beloppet avser 125 000 kr ersättning kränkning, 7 060 kr ersättning för fysiskt och psykiskt lidande, s.k. ersättning för sveda och värk, 10 650 kr ersättning för ärr (lyte och men) samt 7 684 kr ersättning för utlägg. Av utläggerna avser 1 100 kr ersättning för sjukhusvård och läkarbesök, 1 347 kr ersättning för medicin, 972 kr ersättning för resor i samband med läkarbesök och besök av anhörig, 2 765 kr sjukavdrag för målsägandens hustru och 1 500 kr självrisk avseende förstörda kläder.

Rami Atrach har begärt att Tamim Sultani ska betala skadestånd till honom med sammanlagt 135 140 kr och ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen från den 3 mars 2021 till dess betalning sker. Av beloppet avser 125 000 kr ersättning för kränkning, 7 150 kr ersättning för sveda och värk under sammanlagt 11 veckor och 2 990 kr ersättning för transport med bil till och från olika vårdrelaterade möten.

Mikael Gustafsson har begärt att Tamim Sultani ska betala skadestånd till honom med sammanlagt 190 939 kr och ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen från den 3 mars 2021 till dess betalning sker. Av beloppet avser 125 000 kr ersättning kränkning, 5 920 kr ersättning för sveda och värk, 16 000 kr lyte, 40 700 kr men och 3 319 ersättning för kostnader för sjukhusvistelser och medicin.

Christer Toresson har begärt att Tamim Sultani ska betala skadestånd till honom med sammanlagt 133 411 kr och ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen från den 3 mars 2021 till dess betalning sker. Av beloppet avser 125 000 kr ersättning kränkning, 7 150 kr

ersättning för sveda och värk under sammanlagt 11 veckor och 1 261 kr ersättning för vårdrelaterade kostnader och sjukresa.

Anders Sollin har begärt att Tamim Sultani ska betala skadestånd till honom med sammanlagt 134 629 kr och ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen från den 3 mars 2021 till dess betalning sker. Av beloppet avser 125 000 kr ersättning kränkning, 7 150 kr ersättning för sveda och värk under sammanlagt 11 veckor och 2 479 kr ersättning för vårdrelaterade kostnader och sjukresor.

Jim Wadbro har begärt att Tamim Sultani ska betala skadestånd till honom med sammanlagt 147 852 kr och ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen från den 3 mars 2021 till dess betalning sker. Av beloppet avser 125 000 kr ersättning för kränkning, 7 150 kr ersättning för sveda och värk under sammanlagt 11 veckor och 5 284 kr ersättning för vårdrelaterade kostnader och sjukresor sam 10 418 kr för förlorad arbetsförtjänst som inte täcks av ersättning från Försäkringskassan.

Jörgen Söderlund har begärt att Tamim Sultani ska betala skadestånd till honom med sammanlagt 146 401 kr och ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen från den 3 mars 2021 till dess betalning sker. Av beloppet avser 125 000 kr ersättning för kränkning, 9 127 kr ersättning för fysiskt och psykiskt lidande, s.k. ersättning för sveda och värk samt 12 274 kr ersättning för utlägg. Av utläggen avser 2 890 kr ersättning för sjukhusvård och läkarbesök, 2 350 kr ersättning för mediciner upp till högkostnadsskydd, 375 kr ersättning för resor med taxi och buss vid utskrivning från sjukhuset samt vid återbesök och 6 659 kr ersättning för hemsjukvård, hemtjänst, trygghetslarm och matdistribution till och med den 14 maj 2021.

Samtliga målsägande har biträtt åtalet för försök till mord under respektive åtalpunkt.

Inställning

Tamim Sultani har medgett att han har orsakat respektive målsägande de påstådda skadorna under åtalpunkterna 1 och 2. Beträffande övriga åtalpunkter som avser

försök till mord har hans inställning varit att han varken kan erkänna eller förneka de påstådda gärningarna beroende på sin sinnesstämning och akut dåligt mående. Han har erkänt ringa narkotikabrott. Tamim Sultani har medgett utvisningsyrkandet och förverkandeyrkandena.

När det gäller skadeståndsyrkandena har Tamim Sultani i samtliga fall överlämnat prövningen av skäligheten av begärda belopp avseende kränkning till tingsrätten, men har godtagit beloppen som skäliga i och för sig när det gäller övriga skadeståndsyrkanden.

UTREDNINGEN

Den framlagda bevisningen

Åklagaren och målsägandena har som muntlig bevisning åberopat målsägandeförhör med målsägandena Bo Martinsson, Rami Atrach, Mikael Gustafsson, Christer Toresson, Anders Sollin, Jim Wadbro och Jörgen Söderlund. Tamim Sultani har hörts över åtalet.

Åklagaren och målsägandena har som skriftlig bevisning åberopat följande skriftliga bevisning i de delar och med de sidhänvisningar till förundersökningsprotokollet som framgår av aktbilaga 79. När det gäller larmsamtalen har dock åklagaren hänvisat till utskriften av dessa i dess helhet i de delar som anges nedan.

Övergripande

- Undersökningsprotokoll översikt platsbeskrivning utvisande av platser för respektive angrepp
- Händelserapport till utvisande av relevanta tidpunkter
- Utskrift av larmsamtal till utvisande av bland annat relevanta tidpunkter och platser (utskriften återfinns i dess helhet på s. 80-114, 146-163, 178-185, 198-213, 253-297, 315-316, 322-342)
- Rapport över GPS-positionering till utvisande av att Tamim Sultanis telefon befunnit sig på samtliga brottsplatser vid tidpunkt för gärningarna
- Foto och beslag från gripandeplats till utvisande av fynd av kniv
- Dokumentation över fyndplats till utvisande av anträffande av knivskaft

- Foto på knivblad och kniv till utvisande av att kniv och knivskaft hör samman
- Sakkunnigutlåtande till utvisande av förekomst av blod från Tamim Sultani och vissa målsäganden på kniv som anträffats vid gripandet
- Foto av skador på Tamimi Sultani vid gripandet jämfört med foto på kniv anträffad i dennes lägenhet till utvisande av att han skurit sig i handlederna före gärningen

Brottsplats 1 Resecentrum – ÅP1-2

- Fotografier till utvisande av förhållandena på platsen
- Rättsintyg målsägande Martinsson till utvisande av skadebild och skadornas uppkomstsätt
- Rättsintyg målsägande Atrach till utvisande av skadebild och skadornas uppkomstsätt

Brottsplats 2 Storgatan – ÅP3

- Fotografier till utvisande av förhållandena på platsen
- Rättsintyg målsägande Gustafsson till utvisande av skadebild och skadornas uppkomstsätt

Brottsplats 3 Vitalagatan – ÅP4

- Utskrift larmsamtal från Christer Toresson till utvisande av att Toresson kontaktat polis
- Översiktsbild och beskrivning av platsen
- Fotografier till utvisande plats där Toresson anvisat att angreppet skedde
- Klädundersökning samt sakkunnigutlåtande till utvisande av att blod från annan målsägande anträffats på Toressons jacka
- Rättsintyg Toresson till utvisande av skadebild och skadornas uppkomstsätt

Brottsplats 4 Willys – ÅP5-6

- Fotografier till utvisande av förhållandena på platsen
- Rättsintyg målsäganden Sollin till utvisande av skadebild och skadornas uppkomstsätt
- Rättsintyg målsäganden Wadbro till utvisande av skadebild och skadornas uppkomstsätt

Brottsplats 5 Vitalagatan – ÅP 7

- Fotografier till utvisande av förhållandena på platsen
- Rättsintyg målsäganden Söderlund till utvisande av skadebild och skadornas uppkomstsätt.

Åklagaren har också förevisat en animering. Den har innehållit uppspelning av utdrag ur larmsamtal och avsnitt från övervakningskameror, aktbilaga 175.

Därutöver har Mikael Gustafsson åberopat fotografier (aktbilaga 150).

Förhørsutsagor

Bo Martinsson har berättat i huvudsak följande.

Han är 64 år gammal och vetlandabo. Den aktuella dagen befann han sig på Resecentrum. Han brukade åka ner till Resecentrum och prata med ”A-lagarna” som han kallar dem, som han har lite kontakt med bland annat genom kyrkan. Några av dem har han tidigare jobbat med på företaget. När han cyklade förbi så brukade de ropa in honom och ville prata lite. Han brukade vara ute och cykla och prata lite med folk. På eftermiddagen den aktuella dagen hade han vägarna förbi Resecentrum. Han gick in och pratade och skulle gå ut igen. Han hade inte pratat med ”gubbarna” någon längre stund, fem minuter kanske. Han var inne i byggnaden, i vänthallen där man kan sitta och vänta på bussar och var på väg ut till cykeln som stod utanför.

Då hörde han att någon skrek ”Akta, han har en kniv” eller ”Han har en kniv”. Det var någon som hade sett när mannen tog upp kniven. Han tog sig så snabbt som möjligt mot glasdörrarna som öppnade sig ut mot cykelstället. Han reagerade eftersom någon skrek. När han var på väg ut genom glasdörrarna kände han att mannen körde in en kniv i sidan. Mannen kom mot honom bakifrån och var rätt nära. Han såg mannen i en viss vinkel. Han har inget exakt ansikte på personen, Han försökte bara ta sig ut. Då kände han någonting i sidan, en fruktansvärd smärta. Han förstod att det var ett knivhugg; det var en sådan känsla. Han kände riktigt att mannen stack in kniven och vred om. Han stod upp när han fick hugget, men sedan hamnade han på marken. Några som såg

händelseförloppet skrek att man skulle ringa ambulans. Någon kom fram och tryckte på sidan. De rullade upp hans jacka och tittade. De sa att hans tarmar var på väg ut. Därefter ”slocknade han”. Han svimmade och var borta en stund. En busschaufför kom och pratade med honom och sa att ambulansen var på väg.

Personen som gjorde detta stack snabbt iväg. Han såg en liten glimt av ögonen på personen; ögonen stirrade bara rakt ut. Han kände inte igen personen sedan tidigare och hade aldrig sett honom på stan tidigare. Det tog en stund innan ambulansen kom. Andra har berättat för honom att det tog 20 min innan ambulansen kom. Han hade ingen tidsuppfattning själv eftersom han gick lite i och ur medvetande. De andra sa till honom att han skulle hålla ut eftersom ambulansen var på väg.

Han fick så mycket smärtstillande att han inte kommer ihåg något förrän han var på väg i ambulans till Eksjö. Då vaknade han till och hörde sirener. Sedan kommer han inte ihåg något förrän han vaknade upp på intensivsen dagen efter. Han har vissa minnesluckor.

I efterhand, han vaknade upp efter operationen, fick han reda på att det fanns ytterligare ett offer på Resecentrum.

Han är fortfarande lite öm emellanåt, men försöker cykla och gå så mycket han kan. Det känns lite ”bortdomnat” och ömt på sidan av kroppen men annars går det bra. Det har gått upp och ner efter händelsen, vissa dagar känns det mer och andra mindre. När det känns mer så tänker han på vad som hade kunnat hända: att han var så nära att dö. Han sätter mer värde på saker idag. Ibland när han ser alla ärren kommer det tillbaka minnesbilder. Han har fått hjärtklappning ibland och har fått komma in till sjukhuset för att kontrollera EKG. Hjärtklappningen triggas om han hör sirener. Han får mycket stöd av vänner och familj och ser att det går framåt. Det känns bra att rättegången nu har börjat.

Han kände ett knivhugg och den otroliga smärtan. Han tänkte först att det kanske var en el-pistol eftersom det var så intensiv smärta. Han förstod sedan att det var en kniv

utifrån smärtan. När andra tittade och såg att såret var öppet förstod de att det var en kniv. Han kände att gärningsmannen stack in kniven och vred om. Det syntes på såret att det var så, enligt läkaren som opererade honom. Han kände att det var någon jämte honom. I ett visst läge såg han att det var något spetsigt i handen på mannen, men han såg det bara i en viss vinkel. Han kan inte säga något mer om hur personen såg ut.

Rami Atrach har berättat i huvudsak följande.

Det är han och hans son som syns på bilden på sidan 1075 i förundersökningsprotokollet. De hade varit hos tandläkaren och i livsmedelsaffären, varefter de gick till busshållplatsen och tänkte ta bussen till Kvillsfors. När han stod vid väggen och väntade på bussen så kom gärningsmannen. Han höll på och bråkade med en annan kille. Han trodde att de skojade med varandra. Han kände inte någon av dem och kände inte heller igen deras ansikten. Han var kanske 1,5 meter ifrån dem och koncentrerade sig inte på dem. Han såg inte någon kniv då och vet inte om kniven var inblandad i bråket han såg. Han vet inte när han fick reda på att den andra hade blivit knivhuggen. Konfronterad med förhörsuppgifter från polisförhör om han har sett en kniv vid det inledande bråket har Rami Atrach vid förhandlingen hållit fast vid att han inte såg någon kniv i det skedet.

När gärningsmannen var klar med den andra mannen vände han sig mot honom och kom med ”sprängda ögon”. Gärningsmannen sprang mot honom och högg honom (Rami Atrach) med kniven i sidan. Han blev rädd för sin egen skull och för sin sons skull. Han såg att gärningsmannen högg honom. Han kan inte precisera var hugget träffade. Han såg kniven när han attackerades. Han var i ett tillstånd av skräck och rädsla.

Han såg att mannen hade en kniv så han började springa mot busstorget. Mannen sprang efter honom med kniven. När han (Rami Atrach) sprang halkade han i en pöl med vatten. När han ramlade ner i backen så kom mannen över honom och började hugga med kniven. Han vet inte hur mannen höll i kniven. Han kan inte precisera hur många hugg det var, men mannen slog honom mer än en gång med kniven. Han blev rädd; det var en skräckfylld upplevelse. Han skrek jättehögt med all styrka han hade. Han la sin hand på mannens bröst och reste på sig och sprang mot väntsalen.

Mannen försökte hugga mot halsen, det var då han skrek till högt. När han var på marken såg han att kniven var på väg mot hans ansikte eller axel; kniven var framför ansiktet på honom. Därför vet han att gärningsmannen försökte hugga honom i halsen. Han kände oro, rädsla och skräck och skrek jättehögt. Han la en hand på mannens bröst och en hand på marken, reste på sig, och sprang mot väntsalen. Han tror att det som gjorde att personen inte träffade med kniven mot halsen var att han skrek jättehögt. Han tänkte att om han skrek tillräckligt högt skulle någon komma och rädda honom. Gärningsmannen kanske blev rädd.

I väntsalen var det mycket folk, många hade gömt sig där. Mannen som är ansvarig för väntsalen skrek mot gärningsmannen, tog in honom (Rami Atrach) och la honom på golvet, stoppade blödnigen, ringde ambulans och polis och sa att han skulle vänta till ambulansen kom. Han åkte ambulans från platsen. Han vet inte vart gärningsmannen tog vägen. Hans son var på samma plats när han blev attackerad. Hans son var också skräckslagen. De var lika skräckslagna båda två. Hans bror kom och hämtade sonen. Han har pratat med sin son om det som hände och har sagt till sonen att det var en galen person, som skojade med andra och med honom. Pojkens mamma går med honom på behandling på grund av händelsen.

Han blev träffad med två knivhugg på vänster sida, ytterligare ett hugg och så blev han biten i fingret.

Han är inte 100 % säker men minns det som att gärningsmannen hade en tröja, ett par byxor och en svart jacka. Vid attacken hade gärningsmannen uppspärade ögon. Han vet inte om han hade träffat personen innan och vet inte heller om han känner igen gärningsmannen i förhandlingssalen vid huvudförhandlingen.

Efter händelsen har han varit skräckslagen och känt mycket oro. Han känner smärta och sover bara ett par timmar om natten. Hans psykiska tillstånd är också påverkat. Han har blivit rädd för rasism och folksamlingar. Han går på behandling hos en psykolog. - Hans pappa hade gått bort en dag före händelsen. Hans pappa togs till begravningsplatsen

utan att han fick se honom på grund av händelsen. Det sved i hans hjärta. Hans pappa dog utan att han såg honom.

Bara gud vet om mannen i fråga ville döda honom. Han vet inte det.

Mikael Gustafsson har berättat i huvudsak följande.

Han är 59 år och bor i Korsberga. Han var i Vetlanda den aktuella dagen. Han gillar att gå. Han parkerade sin bil på Storgatan mittemot gamla Posten. Han gick sedan genom stan till Willys och handlade. Han gick ut från affären och såg att solen sken. Hans bil stod på vänstersidan på Storgatan längre bort. Han funderade på ifall han skulle gå över torget eller på vänstersidan där hans bil stod. Han gick på trottoaren på vänster sida utmed Storgatan i riktning mot Stortorget i Vetlanda. Han hade köpt mat och gick och åt en chokladbit i godan ro. Han tänkte inte på något särskilt. När han kom till Handelsbanken mötte han personen i fråga, som kom emot honom framifrån. Han hade aldrig sett honom tidigare.

Han hörde bara ett vrål. Han uppfattade att mannen skrek ”Allahu Akbar”. På grund av vrålet hann han reagera och fick av ren reflex eller överlevnadsinstinkt upp sin Willyskasse och höll den framför sig för att skydda sig. Han träffade inte mannen med kassen. Då högg mannen honom. Mannen skrek och hoppade samtidigt som han högg honom. Hugget kom snett uppifrån eftersom mannen hoppade. Han är rätt lång; han har varit 1,91 m. Mannen högg igenom kassen, så alla matvaror flög ut. Tack vare att han fick upp kassen uppfattade han att hugget förflyttade sig något; om man slänger upp något hastigt så måste det flytta hugget. Om mannen inte hade skrikit, så att han hann reagera, hade det nog gått värre.

Han uppfattade att kraften i hugget var stor. Hugget trängde igenom matkassen och genom en tjock dunväst, jeansskjorta, t-shirt och punkterade lungan. Om kniven hade gått in längre hade tryckförband inte hjälpt om kniven. Om hugget hade träffat lite annorlunda där hade det inte gått att göra något. Kärllkirurgen har sagt att om kniven hade kommit lite längre in så hade han inte suttit här idag.

Han har jobbat i mellanöstern och har därför hört orden ”Allahu Akbar” många gånger tidigare. Det var skriket som gjorde att han hann reagera och få upp kassen. Attacken skedde utanför Handelsbanken. Han trodde att han var i en mardröm, men förstod sedan att det verkligen hände.

Efter hugget lyckades han, som av en reflex, sparka till mannen. Han vet inte var han träffade, men mannen tappade kniven. Han såg när kniven landade på trottoaren. Det var inget blankt knivblad, utan det var blåligagrönt. Det lät inte som en vanlig kniv. Han trodde det var ett bågfilmsblad. Det var en keramisk kökskniv. Det var både färg och ljud han reagerade på; man får ett annat ljud när man släpper en keramisk kniv. När den landade på marken var första gången han såg att det var en kniv.

Mannen böjde sig ner och tog upp kniven. De hade ögonkontakt när mannen tog upp kniven. Han (Mikael Gustafsson) vrålade i ilska och rädsla. Mannen försvann då med knivbladet. Han förstod att det var ett hugg först när han hade sparkat till mannen och han såg kniven. Han kände inte hugget. Han kände aldrig någon smärta i samband med hugget. Smärtan kom när de trycksatte bröstkorgen. Mannen halvsprang mot Willyshället. Han själv gick mot Gretas.

Han tog upp sin hand mot axeln och märkte att det sprutade blod. Han såg blodflödet och var tvungen att koncentrera sig på att ta det lugnt så att inte pulsen steg och det började pumpa mer blod. Han tänkte att han var tvungen att ringa ambulans. Han tog upp mobilen, som flöt runt i allt blod. Han tog sin telefon och tryckte mot såret. Han har varit med om traumatiska händelser tidigare i livet i samband med tjänstgöring i Libanon och tänkte att han måste hålla sig lugn.

Han tittade upp och såg två personer utanför Gretas blomsterhandel. Han skrek till dem: ”Ring polis, ring ambulans, detta är allvarligt”. Han fick ingen reaktion så han fortsatte gå mot blomsteraffären. Han tittade ner på marken och såg en stor blodpöl runt sig. Han öppnade dörren till blomsterhandeln och skrek ”Ring ambulans”. De reagerade direkt och sa att han skulle lägga sig ner. De kom fram och hämtade handdukar. När han låg på golvet var han torr i munnen och frågade efter vätska.

Det kom en läkare och två sjuksköterskor från en närliggande vårdcentral och satte tryckförband. Han låg och höll upp sina ben själv. Han hade adrenalinpåslag och låg med båda benen rakt upp i luften. Mannen som han hade ropat på först på gatan dök upp och frågade efter en kasse att lägga hans matvaror i. Han uppfattade att en annan person stod och filmade med mobilkamera. En kvinna från Polisen dök upp och frågade efter hans personnummer. Han sa till polisen att i västen som de hade klippt upp och tagit av honom låg mobiltelefon, plånbok och bilnycklar. Han förklarade var bilen stod och bad polisen meddela hans fru. Polisen lämnade och det visade sig sedan att polisen inte meddelade hans fru.

Ambulansen kom och han kördes till Eksjö. Han tror att det tog ca 20-30 min från det att han kom till Gretas tills han lämnade med ambulans. Ambulansen körde väldigt fort. Han såg att svetten rann på ambulanspersonalen, som var en yngre tjej. Hon sa att det var han som var viktig och jobbade vidare med honom. Då hörde han att det lät som fler ambulanser och han tänkte att han inte var ensam. Han låg och höll krampaktigt i taket. Han bestämde sig att han skulle klara sig och att mannen inte skulle få ta död på honom. När de kom till akuten kom läkaren och förklarade att blodkärl var avskurna och lungan punkterad. Han har vid ett tidigare tillfälle fått morfin och de trodde då att han skulle tuppa av. När de nu sa att han var tvungen att ta morfin vägrade han. Han ångrade sig dock när de tryckte håll i sidan. Smärtan var så stor så att han tuppade av. Nästa gång han vaknade var på kirurgen på Ryhov. Han har inget minne av hur han hamnade i Jönköping. På sjukhuset i Eksjö stabiliserade de honom och gav honom blod innan han transporterades till Jönköping.

Han vill ge all heder till personalen på Gretas blomsterhandel. De var enormt kvicktänkta. Om de inte hade hjälpt honom så hade han inte suttit här idag. Artären är lika tjock som hans lillfinger och det sprutade blod ut från honom.

Kärlkirurgen berättade sedan att de hade gjort en ”relining” på honom. De gick in i lumsken och satte en stent på honom. Vårdpersonalen sa att om inte blödningsen hade

stoppats i Vetlanda så hade han varit död. På grund av detta kommer han att få ta blodförtunnande medicin hela livet. Det leder till att han lätt får blåmärken.

Han och mannen hade ögonkontakt när mannen tog upp kniven. Han hade aldrig sett mannen innan. Det är mannen i gröna kläder, som sitter på andra sidan i rättegångssalen, som gjorde det (Mikael Gustafsson pekade ut Tamim Sultani vid förhandlingen). Han uppfattade att gärningsmannens syfte var att döda honom.

Det är många lyckliga omständigheter som gör att han sitter här idag. Det är fantastiskt att alla sju målsägandena lever. Han har dagligen funderat på hur nära det var. Han tänker på att det kunde varit så att han inte hade kunnat vara här idag. När han är ute nu för tiden är han mer beredd och tänker att vad som helst kan hända. När han möter ”ett visst klientel” på stan så byter han sida. Han förväntade sig inte att det här skulle hända den här eftermiddagen och vet inte vem som kan göra så här. Han undviker stora folksamlingar.

Vid tillfället var han mellan två jobb. Han hade sökt nytt jobb, varit på en anställningsintervju och skulle på den andra intervjun, när den nya arbetsgivaren fick reda på att han var skadad. Han fick då beskedet att de var tvungna att besluta att anställa en annan person. De erbjöd honom ett vikariat istället. Han kände att det bästa var att han kom igång så att han kunde tänka på något annat och antog erbjudandet. Han måste dock tänka sig för nu och det är lättare sagt än gjort att inte slå sig när man jobbar i ett fysiskt yrke. Han får lätt stora blåmärken och han fru undrar vad han har gjort. Han har tidigare kört enduro i skogen, men har fått sluta med det. När man äter blodförtunnande finns det risker med att få blödningar och man behöver vara försiktig. Det har hänt något med hans muskel; han har inte full styrka i sin vänsterarm. Han ska på återbesök till läkaren nästa vecka.

Christer Toresson har berättat i huvudsak följande.

Han är 75 år gammal och bor i Vetlanda. Han hade varit på Willys och spelat på hästar och gick sedan hemåt på Vitalagatan. Vitalagatan svänger lite mot Lasarettsgatan. Han såg att klockan var fem i tre på eftermiddagen. När han kom på Lasarettsgatan mötte

han en kille. Det var inget ovanligt. Han tänkte inte på killen när han mötte honom utan upplevde honom bara som en förbipasserande. Han tänkte att killen passerade honom, men killen vände sig om och slog till honom på axeln. När killen nästan var förbi honom vände denne sig om så att det kom ett slag bakifrån mot axeln. Killen passerade på hans vänstra sida. Han såg handen komma, men såg ingenting i handen. Det verkade som att han tog fart nerifrån och slog till så hårt han kunde. Han såg inga tillhyggen eller något men det gjorde fruktansvärt ont i axeln så han undrade vad killen hade i handen. Det svartnade för ögonen på honom. Han böjde sig ner lite. Han reste sig sedan och tittade sig runt omkring. Han uppfattade att killen fortsatte på Vitalagatan mot Willys, men han kan lika gärna ha gått ner i gränden.

Det hände precis utanför Mias. Det stämmer att han attackerades ungefär vid den röda pilen på s. 711 i förundersökningsprotokollet. Han tänkte att han skulle gå in på Dressman och sätta sig. Han tittade in mot Mias och såg bara lite personal längst bort i affären. Det var samma sak vid Dressman. Han övervägde att gå in i någon av affärerna och sätta sig en stund. Han tänkte på sin sambo som var hemma och att hon skulle bli jätteorolig om han inte kom hem. Han tänkte att han skulle gå hem och ringa när han kom hem i stället och så gick han hem. Det tog ca 10 max 15 minuter att promenera hem. Han tog av sig jackan och tröjan och såg att det blödde på axeln. Han fick en ganska djup knivskada. Han berättade för sin sambo att han hade blivit överfallen och hon sa att han var tvungen att ringa polisen.

Han ringde då polisen istället för 112. Det kom två poliser och höll förhör med honom. De kopplade in larmcentralen som sa att han skulle trycka något mot såret. Det såg inte så jätteallvarligt ut. Poliserna sa att de väntade på en ambulans, men den dröjde. Det var full fart på stan så till slut fick han skjuts av poliserna till vårdcentralen Aroma. Han tyckte att det tog lång tid, men det var ok. Han visste först inte att det hade hänt något mer; poliserna sa att det hade hänt mycket mer nere på stan.

Det stod fyra-fem läkare och sjuksköterskor och tog emot honom när han kom dit. De tog in honom och la honom på en bår och började göra lite undersökningar. De dividerade lite om vad de skulle göra. En kvinnlig läkare sa att de var tvungna att skicka

honom till Eksjö; de kunde inte bedöma hur djupt såret var. Han fick vänta länge på Aroma och sedan fick han ligga länge i ambulansen eftersom de skulle koppla in slangar och grejer. Det dröjde 10–15 min innan de kom iväg till Eksjö. Han hade inte så ont då. När han kom till kirurgen tittade de på skadorna och sa att de var tvungna att röntga för att se vad det var för skador. De konstaterade att vener hade trasats sönder och att det var väldigt nära att hugget träffade en artär. En läkare höll på att trycka på såret. Sedan skulle de börja lappa ihop vener och såret och till slut sydde de ihop såret. Han lades in på sjukhuset och fick inte äta eller dricka något på två dagar. På fredagen fick han äta lite när de hade konstaterat att de skulle röntga igen men först efter en vecka. Han hade fått blod och en svullnad i lungsäcken. Han fick ligga kvar till fredag. De sa då att han fick åka hem någon gång efter lunch. När han sedan åkte och röntgade skadan igen hade det blivit bättre. De trodde inte att de behövde göra något ingrepp eftersom blodet i lungsäcken hade minskat. Han har problem med sin arm och sin axel efter händelsen; vårdnaden har inte sagt något om detta. Han har fortfarande ont lite överallt i axeln och bak mot nacken. De sista veckorna har det varit svårt att sova. Han hoppas att han så småningom ska bli helt bra.

Han såg att killen var mörkhårig med mörk jacka. Han tror inte att han skulle känna igen personen. Det gick väldigt fort.

Jim Wadbro har berättat i huvudsak följande.

Han är född 1985 och bosatt i Vetlanda. Han har bott där sedan 2017. Han var på Willys och handlade och hämtade ut ett paket. Han kom ut med kundvagnen till parkeringen och gick till sin bil. Han hade lastat in varorna i bilen och skulle ställa tillbaka sin kundvagn. Han var på väg tillbaka med kundvagnen till ett litet bås bak på parkeringen. När han hade passerat en parkeringsruta sprang en man upp bakom honom och skrek mot honom. Mannen skrek så högt så han hoppade till av skriket. Det var första gången han såg mannen. Mannen höll något vasst i höjd med hans axel. Han ser suddigt och trodde det var en glasbit. Inte förrän mannen började springa såg han att det var en kniv. Mannen högg till 4-5 gånger och sprang sedan iväg mellan Willys och PC-center. Han tror att det var ett eller två av utfallen som träffade honom. Han vet inte varför de andra inte träffade. Mannen sprang i riktning mot Försäkringskassan; det är en stenlagd gata

som går upp mot torget. Han kände inte att han blev huggen. Han såg rörelsen. Han blev så chockad när mannen kom och skrek.

Han såg hur mannen såg ut. Han hade lite mörkare hy, var lite kortare och hade kort svart hår. Mannens ögon var rödsprängda. Han vet inte om denne var påverkad. Mannen hade en blå jacka. Han har inte träffat mannen vid något tidigare tillfälle. Han är säker på att det var mannen som sitter mittemot honom i förhandlingssalen (Jim Wadbro avsåg med detta Tamim Sultani). Det var ett snabbt händelseförlopp. Han såg bara mannen i 10-15 sekunder.

Han hörde en annan man som skrek ”spring iväg med dig, jävla utlänning”. En man stod vid sin bil och var förbannad. Han kollade i sin backspegel och såg att han blödde på halsen.

Han hörde den äldre mannen skrika. Den mannen hade också blivit skadad. Han såg inte det först, men såg sedan att mannen också hade fått skador. Han gick ut till mannen och dennes fru och satte sig där. En tredje person ringde SOS. Det var inga andra i närheten. Det blödde fortfarande; han tog av sig sitt munskydd och höll det mot såret. Den äldre mannen var också skadad. Han och den andre mannen satt på var sin kundvagn som de hade lagt på sidan. Räddningstjänsten kom först, därefter polisen och sedan ambulansen. Det tog nästan 40 minuter innan ambulansen kom. Han fick tryckförband över halsen. Ambulansen kom och han fick åka till Värnamo sjukhus.

Han fick ringa sin mamma från ambulansen. Han kände att han mådde sämre och att blod rann i halsen. Han blödde utvändigt och invändigt. När han kom till Värnamo blev han sövd. Det var blod i luftstrupen och han hamnade i respirator. Han var nedsövd i ett dygn och vårdades på sjukhus i fyra dagar. När han kom hem fick hans mamma bo hos honom eftersom han var sängliggande. Efter fem veckor började han arbeta igen. Han arbetade först 50 % i tre veckor och därefter 75% i tre veckor. Han arbetar i industrin, på ett gjuteri, och har permanent fått andra arbetsuppgifter, som innebär mindre stress och som inte är så tunga, på grund av händelsen. Tidigare hade han

ackordsarbete på en tyngre maskin. Nu har han sämre stresstålighet och kan inte lyfta mer än 6 kg, därför har han fått andra arbetsuppgifter.

Han tar fortfarande smärtstillande medicin. Han har fått en nervskada till följd av angreppet och har psykiska besvär till följd av händelsen. Han har också ett ärr på halsen till följd av skadan. Han upplever att händelsen kommer tillbaka till honom. Den traumatiska delen tar lång tid att hantera. Han träffar psykolog varannan vecka och pratar om händelsen. För några år sedan fick han en asperger-diagnos. Det kommer att ta längre tid att bearbeta händelsen på grund av hans diagnos.

Angreppet var helt oprovocerat. Han skulle bara hämta ett paket och sedan åka hem. Han var väldigt chockad efter händelsen. Det är jobbigt och nervöst att berätta om detta. Händelsen har påverkat honom mycket efteråt. Han hoppas att det ska kännas bra efter förhandlingen.

Anders Sollin har berättat i huvudsak följande.

Han ska fylla 73 år och är vetlandabo. Han och hans fru skulle handla på Willys och han befann sig vid Willysparkeringen den aktuella eftermiddagen. Det var nya restriktioner med anledning av pandemin och bara en skulle gå in i affären och handla. Hans fru gick ensam in i butiken och han satt kvar i bilen. Hans fru kom ut med varuvagnen. Han öppnade upp bagaget och började lasta in varorna i bagaget.

Då kände han ”ett jävla knivhugg” i nacken som om någon slängde sig på honom. När han blev huggen kände han både stöten och att det var kraft bakom. Han vet inte exakt hur det gick till. Det gjorde ”så jäkla ont”. Hade inte sett någon person tidigare. Han stod med ryggen mot personen. Hans fru såg inte mannen heller. Det var helt överraskande för honom. Han tänkte att det var någon kniv han fick mot sig, men han såg ingen kniv. Det gick så fort. Han kände detta, tittade upp, kände sedan ett hugg i höften. Han vände han sig åt andra hållen och såg då att kniven var på väg in i höften. När han vände sig om så såg han den tilltalade. Han såg ingen person så tydligt med hade ögonkontakt med honom. Mannen höll kniven framför sig och kom emot honom. Först kände han något i nacken, sedan något i sidan och sedan vände han sig om och såg

personen framför sig. Mannen hade då lagt upp kniven i handen framför sig. Då tänkte han på sin fru och att han skulle skydda henne. Han skrek ”Din jävla idiot” och försökte skrämman mannen. Han drog varuvagnen lite framåt för att ha som skydd och höjde en äggkartong som för att kasta den. Mannen kom närmare och han försökte mota bort honom med vagnen. Han hade kundvagnen framför sig; han träffade inte mannen med den. Han behövde inte använda kundvagnen eller äggkartongen.

Mannen stack iväg, kanske blev denne lite rädd för honom. Mannen sprang sedan iväg bakom kundvagnarna och vidare mellan Willys och någon databutik, bort mot Vitalagatan. Allting gick jättefort. Det varade någon minut bara.

En kvinna kom förbi och det hände inget med henne. Han ställde tillbaka kundvagnen och gick tillbaka till sin fru. Sedan kom en annan kille som hade blivit skuren. Han äter blodförtunnande medicin; det forsade blod. Hans fru försökte stoppa blodet med någon trasa. Hans fru satt och tryckte på såret och försökte larma samtidigt, men tappade mobilen. En annan kille kom då och larmade, hade kontakt med larmcentralen och hjälpte till hela tiden. Han och den andra killen som var skadad bara skakade och frös av chocken. Någon drog fram några varuvagnar som de kunde sitta på. Han fru hade koll på honom och killen som larmade hade koll på den andra killen som var skadad. Hans fru tryckte på blödningsen och han skrek för det gjorde så ont. Det blödde mycket från halsen/nacken. Hans fru var tvungen att nypa på halsen. Han bara skakade. Det andra blödde inte så mycket. Han tänkte inte så mycket, det gjorde så ont. Räddningstjänsten kom med en tung filt.

Det dröjde 20 min innan det kom en ambulans. Ambulansen backade in och stack sedan iväg snabbt till något mer brådskande. De fick vänta ytterligare 20 minuter innan deras ambulans kom. Det tog 40 min från larret tills att de kom iväg. Han skulle då åka till lasarettet i Värnamo. På vägen hörde han att ambulansmannen sa att de skulle köra honom till Jönköping i stället. När de kom en bit mot Jönköping sa de sa att de skulle köra honom till Linköping. När de kom in till Jönköping kom det en narkosläkare eller -sjuusköterska och sa att om personen skulle följa med till Linköping så skulle han (Anders Sollin) vara nedsövd. Han sövdes ner och vaknade först i Linköping. När han

vaknade upp hade hans familj lyckats få tag på var han var någonstans. Han fick inte veta varför han kördes till Linköping. Han röntgades senare i Eksjö. Eftersom någon benflisa eller liknande hade lossnat fick han gå med nackkrage dag och natt i två och en halv vecka.

Han känner igen Tamim Sultani i förhandlingssalen som den som utförde angreppet. Han hade hemska ögon vid tillfället; ögonen såg värre ut vid tillfället. Det var nästan inte mänskligt.

Han äter både sömntabletter och värktabletter nu. Han upplever att det är värken som är värst. Det har gått rätt så bra, men måendet har blivit sämre i samband med rättegången. Han vet inte om han kommer att få några mer men. Han har varit på Willys och handlat efter händelsen, men han tittar sig mycket omkring åt alla håll. Händelsen har satt sina spår. Han har haft problem att sova på nätterna. Han vaknar på natten och det känns som att han har den där kroppen huggandes bakom sig.

Hans upplevelse är att mannens avsikt var att döda honom. Det måste det ha varit när man hugger på de ställena.

Jörgen Söderlund har berättat i huvudsak följande.

Han är 64 år gammal och vetlandabo. Den 3 mars rörde han sig i Vetlanda. Han började dagen som han brukade. Han går med rullator sedan sju år på grund av en höftskada. Han hade promenerat 7-8 km och var på väg tillbaka från sin tretimmarspromenad. När han var ungefär mitt på torget på Storgatan hörde han någon form av tumult som uppstod vid blomsterhandeln Gretas blommor. Han hörde någon som skrek till med hög röst och sedan hörde han att någon person tappade något på trottoaren som klingade metalliskt, typ som man tappar en mobiltelefon eller något. Han såg inte själva händelsen och inte heller att mannen höll i någonting. Han hörde att det hände bakom hans rygg. När han vände sig om såg han mannen böja sig ner och ta upp föremålet.

Mannen gick sedan i normal promenadtakt utmed Storgatan utmed Stadshuset och vidare på hans motsatta sida över Lasarettsgatan förbi butiken Dressman och vek sedan

in i gränden mellan husen ner mot Willys parkering. Då tänkte han att det han hade hört bara var någon skärmytsling eller något bråk mellan två personer som känner varandra. Han tänkte inte mer på det. Något liknande den här händelsen hade aldrig tidigare hänt i Vetlanda, så något sådant tänkte han inte på. I efterhand förstod han att det var ett av de sju offren som hade blivit huggen. Han såg aldrig mannen som skadades.

Personen gick lugnt och stilla, verkade inte stressad eller försökte fly. Han tänkte att det inte var något mer med det. Han (Jörgen Söderlund) fortsatte på Stortorget och gick vidare utmed Vitalagatan där han hamnade i höjd med ingången till Tandvårdshuset. Där mötte han sedan helt plötsligt mannen på sin sida av gatan.

Han hade redan hunnit över Vitalagatan och kom emot honom. Han såg mannen på ungefär 4-5 meters avstånd. Då kände han genast igen honom från tumultet. Det var samma person som han hade sett utanför blomsterhandeln. Mannen hade ett speciellt utseende; han kände igen kläderna. Mannen hade ett utländskt utseende. Det var ganska varmt den här dagen, men mannen hade en sotarmössa neddragen och täckjacka av något slag. Det var inte så väldigt mycket folk ute den dagen. Han hade lagt märke till mannen på grund av tumultet. När han var kanske 2-3 meter från mannen så gick denne rakt emot honom. När han var cirka en meter ifrån så kom kniven fram. Mannen hade den antingen bakom ryggen eller uppstoppad i armen. Då såg han den långa blodiga kniven. När kniven kom fram hann han tänka att det var kört. Han tänkte att han skulle dö. I efterhand förstod han att det var flera som blivit skadade av samma man.

Det gick väldigt fort. Det han såg var mannens ögon, som han aldrig glömmer. Han upplevde att det var ”ren ondska”; det var som att se djävulen i ögonen. Han har aldrig sett någon sådan ondska som i hans ögon. Mannen var väldigt fokuserad och bestämd. Mannen gungade framför honom som en boxare ungefär för att försöka hitta en öppning att blotta för att kunna hugga. Mannen verkade väldigt medveten, bestämd och fokuserad och riktade blicken mot det ställe han skulle träffa med kniven. Mannen verkade inte stressad, utan bestämd i det han gjorde. Det var nästan som att det var något han brukade göra väldigt ofta, nästan som om det var inövat. Mannen var tyst hela tiden;

han sa inte ett ord och skrek inte något. Han hade bladet rakt riktat mot halsen. Han verkade kall, likgiltig och hänsynslös.

Han upplevde att mannen skulle döda honom, det var ingen tvekan om det. Han försökte värja sig med sitt enda försvar: rullatorn, men han hade ingen chans. Han var en 64-årig halvt handikappad gubbe mot en ung vältränad kille med stor kniv. Hans odds var inte så jättebra. Mannen högg med full kraft ett enda hugg på hans vänstra sida om halsen. Det visade sig att mannen skar av både halspulsådern och den stora halsvenen. Därefter uppfattade han bara att mannen försvann ur hans synvinkel. Han reagerade instinktivt och förstod att han var tvungen att få hjälp. Han kände att det hade hänt någon fruktansvärt.

Han befann sig utanför Tandvårdshusets entré. Det finns en ramp och en dörröppnare där. Han är kund där och det är ingen okänd plats för honom. Han lyckades med sina sista krafter att ta sig till rampen och tryckte på knappen, dörrarna gick upp. Han hann till första dörren. Det tog två-tre sekunder innan blodet började spruta. Han blev jättevarm i kroppen. Han såg att blodet stod som en kvast ur halsen på honom. Därefter blev han medvetslös och föll handlöst precis innanför dörren. Han var medvetslös innan han nådde golvet. Han slog i huvudet ganska ordentligt. Han har dessutom fått en kristallsjuka som han fortfarande har problem med.

På Tandvårdshuset reagerade de blixtnabbt har man berättat för honom. Det var två tandsköterskor i receptionen; den ena hoppade omedelbart över disken och förstod att hon var tvungen att göra något. Hon tog papper och började hålla tryck mot hans hals. Sex tandsköterskor och en tandläkare hjälptes åt att hålla tryck och en tandsköterska hade 112 i telefonen hela tiden. Personalen kämpade så i 15-20 minuter innan ambulansen kom. Man har berättat för honom att de gjorde på det sättet.

Han vårdades på sjukhus i tre veckor och en dag. Efter händelsen gick det ganska bra. Han fick väldigt bra stöd från kommunen med hemtjänst och hemsjukvård. Han hade fyra-fem besök om dagen för att han inte skulle behöva vara ensam. Han har fått tillbaka tryggheten i sin lägenhet. Under de första två-tre veckorna levde han som i en bubbla.

Han har fortfarande en överklighetskänsla över att detta har hänt och att han trots allt lever. Sedan sin gamla skada, när han bröt lårbenshalsen för 7 år sedan, hade han kvar matleveranser före händelsen. I övrigt var han frisk när han utsattes för detta. Efter händelsen har han behållit måltidsleveranserna. Han fick en stroke på grund av halsskärningen. Det blev syrebrist i hjärnan så han fick en stroke som han har väldiga sviter av. Stroken påverkade höger sida av kroppen. Han är sedan tidigare skadad i vänster ben. Nu har han svårt att gå med båda benen. Han har svårt att använda höger hand; finmotoriken fungerar inte på hans högra hand. Han är mycket hjärntrött. Han blir väldigt snabbt trött. Han har väldigt svårt att prata från och till. Han får anstränga sig när han pratar. Ju mer han pratar desto svårare får han. Han har afasi och har svårt med orden och svårt att skriva. Han är väldigt hes efter hugget. Ju mer han pratar desto hesare blir han. På grund av hans tidigare skador så var promenaderna hans träning. Nu klarar han inte att gå långa promenader. Det har satt djupa spår. Han trodde inte att det skulle bli så här farligt. Det gick bra de första två-tre veckorna. Han hade omsorg runt omkring sig. Han har märkt att när han nu har försökt börja gå ute så får han riktig ångest och en klump i magen. Han tittar sig omkring. Om han möter någon som påminner om mannen så känner han att pulsen går upp i 230 direkt. Han får mer eller mindre panikkänslor. Han känner sig mycket otrygg. Han har svårt att se att han under överskådlig tid ska kunna känna sig trygg igen. Han är född i Vetlanda. Han har bott överallt och aldrig känt obehag eller något. Allt det där är som bortblåst. Han klarar att gå till affären, 400-500 meter från där han bor. Han går dit med en klump i magen. Han är mycket påverkad av händelsen.

Tamim Sultani har berättat i huvudsak följande.

Han minns inte allting så väl. Han kommer bara ihåg lite grann. Det han kommer ihåg kan han berätta. Hans uppehållstillstånd hade gått ut. Då ville han gärna bli utvisad självant eftersom han inte kunde arbeta här. Han kunde inte studera. Då ville han bara åka härifrån till hemlandet. Varje gång, av olika skäl, blev han skickad till olika praktikplatser. Veckan före händelsen så han mådde väldigt dåligt psykiskt. Det var väldigt jobbigt för honom. Han var på Grundås. Han hade ingenting på det här stället utan gick bara dit för att de skötte allt. Han gick dit och förklarade för dem att han mådde jättedåligt psykiskt och att han inte klarade av att bo här. Han bad om att bli skickad

tillbaka, att han skulle bli utvisad. Han var även hos kommunen, besökte kommunhuset, och han ringde till Migrationsverket fem-sex gånger. Det ser man om man kontrollerar hans mobiltelefon. Han ville bli utvisad.

Tre nätter före den här händelsen försökte han skära sig själv. Han tog en kniv och tog kniven på handleden. Han skar så det blödde. Han satt där och tänkte att han bara skulle sitta och blöda så mycket så att det inte fanns något mer blod och att han blev befriad. Såret blev svullet och slutade att blöda. Då ringde han till sina kompisar och Annika som var hans svenska familjehemsmamma. Hans kompisar, Mahdi, Aftab och en tredje person vars namn han nu inte minns, kom och körde honom till sjukhuset i Eksjö. Efter han hade fått vård fick han åka hem. Han åkte hem tillsammans med sina kompisar och var hemma hos dem och åt mat. Därefter, vid 2-tiden på natten, gick han hem och somnade. På morgonen dagen efter, någon gång runt 11–12 tiden, ringde hans kompisar. De uppmanade honom att hänga med och grilla. De grillade och han åt mat och gick sedan tillbaka. Han kommer inte riktigt ihåg allting, men samma kväll gick de ut. Han blev nästan trakasserad, sedan gick han hem. Kvällen passerade. Dagen efter cyklade han runt. Han hade det jättejobbigt psykiskt, till och med när han cyklade. Sedan gick han ner till vattnet, vid stranden. Han satt vid vattnet; han hade det jättejobbigt psykiskt. Han är muslim och började be att han skulle få det lite lättare. Hans kompisar ringde sedan till honom och sa att de väntade utanför på honom. Han sa att han inte var hemma. Han tog sin cykel och började cykla hemåt. De var sedan hemma hos honom och drack te. Han började göra iordning ris och kyckling. Dessförinnan, vid 11-12-tiden, mådde han jättedåligt psykiskt. Han försökte leta och få tag på något som kunde hjälpa honom att känna sig lite mer normal. Då fick han lite subutex av sin kompis. Detta var innan han åkte hem. Efter ytterligare fem minuter sa kompisarna att de skulle gå. Han frågade varför de redan skulle gå när han skulle laga mat till dem. De sa att de behövde ge sig iväg till skolan och jobbet och hade annat att göra. Han frågade om han kunde följa med dem och promenera eftersom han inte mådde bra. Han följde med dem; de promenerade ner till centrum. Vid centrum var en äldre svensk dam som han hade väldigt mycket respekt för. Han brukade hälsa på henne. Hon samlade burkar och han brukade hjälpa henne ibland. Han såg henne gråta och undrade varför hon grät. De kramades och sedan gick hon. Sedan gick han tillbaka hem. Han försökte göra allt för att somna, men han

somnade inte. Han började be böner för att bli lugn. Han var inte i något "normaltillstånd". Senare, kring klockan 2 på natten, mådde han väldigt dåligt och började skära sig i armen. Han mådde dåligt och var inte normal. Han satt och väntade tills det blödde klart, så att han var fri. Hela badrummet var blodigt, hela toaletten var blodig. Sedan såg han att det inte gick. Han gick och hämtade kökskniven. Kniven som var inblandad i den här händelsen, som är beslagtagen. Han la den där på ett sätt så att den skulle hamna i hjärtat på honom så att allt skulle ta slut. Sedan satt han och tänkte ta kniven och hugga sig med den, men gjorde inte det. Sedan tittade han på sin telefon. På telefonen såg han en bild på en hand som var på koranen och budskapet "Snälla gör inte så här". Han vet inte vem som hade fått kännedom om telefonen och att han inte skulle göra det här. Sedan tog han toalettpapper och lindade in sin arm med det. Han reste sig upp och gick ut mot stationen.

Vid busstationen fick han en cigarett av "den här tjocka människan" (den andra målsäganden). Han rökte cigaretten och bad sedan gud om förlåtelse. Det kändes som att han pratade med gud i sina tankar. Det hände saker som han inte riktigt minns. Han väntade väldigt länge och satt där fram till klockan 11-12. En kompis kom och frågade honom varför han satt där. Han berättade för honom att det var något i cigaretten han rökte och han bad om förlåtelse till gud. Det kändes som att han pratade med gud. Under två dagar hade han förlorat mycket blod: både den här dagen och den andra dagen. Han var väldigt orkeslös.

Sedan gick han mot kommunhuset och satte sig där. En kompis till honom kom och han fick en cigarett av denne. Han tänkte att han skulle ta sig till sjukhuset och anmäla "det här". Han satt där i några minuter och rökte cigaretten. Det var en person som han inte alls känd; han vet inte om han sett honom i Vetlanda eller inte. Den här människan kom och sa på svenska att gud inte finns. Han sa till personen, väldigt normalt, att han inte hade något med det att göra, att han är den han är, att han är muslim och att han har sin gud. Den här människan gjorde honom arg. Han satt där och tänkte att han själv försökt att skära sin arm två-tre gånger och varför kommer den här människan och säger sådana saker till honom. Han hade själv sett döden med sina egna ögon, inte bara en gång utan tre gånger har han sett döden med sina egna ögon, Det gick runt i hans tankar. Han

tänkte ”varför kom den här människan och störde honom? Han hade inget med den här människan att göra”. Efter det blev han väldigt arg och han tappade kontrollen. Han förstod inte hur han tog sig hem därifrån. Väl hemma tog han kniven. Han ville inte ha något emot andra människor eller störa dem, eller röra dem det allra minsta. Han var väldigt irriterad och blev väldigt upprörd. Han tänkte att han skulle gå och ta ihjäl den här personen och sedan ta livet av sig själv. Han skulle döda personen och sedan sig själv. Han hade inte något att göra med den personen alls. Han undrade varför denna person hade ofredat honom; han hade inte gjort något mot denna person. Han vare sig kände denna person eller hade ofredat personen. Han undrade då varför denna person började ofreda honom.

Han gick till stationen. Där var det som att hjärnan slutade fungera. Det var där vid stationen som han attackerade en annan person. Han hade inget problem med någon av de personer som har vittnat i rättegången, inget problem alls. Han attackerade två personer där, vad han minns, och därefter, utanför Willys, attackerade han en annan person också. Det är som att han inte såg någonting, han kände inte personen. Han vet inte varför han attackerade honom. Men han såg människorna som något annat. Han vet inte var han högg. Det var som att han inte förstod. Hans ögon och han förstod inte riktigt vad han såg framför sig. Han minns inte att han i polisförhör har berättat att han huggit någon vid entrén eller hur han huggit (förhörsuppgifter på sidorna 1175 och 1184 i förundersökningsprotokollet); det var inte nära ingången. Han minns inte hur eller varför han attackerade mannen.

Därefter minns han att han hörde sirener från polisbilen. Han gick fram till platsen där polisbilen var och tog fram sin hand.

Ungefär fem minuter dessförinnan passerade han en skola för barn. Sedan minns han en skola för yngre barn. Han tänkte att han inte skulle skrämma dem så därför gick han åt andra hållet. Tre yngre tjejer, som var ungefär 12-13 år, gick förbi och skrattade åt honom. Han hade kniven i handen och stoppade den i armen, när han träffade på barnen. Den hade då gått sönder, så det var bara ”den lilla biten” av kniven. När

polisbilen kom tog han fram sin hand och försökte vifta mot dem. Han tänkte att han skulle skära sig själv i halsen. Det var då polisen sköt mot hans ben.

Sedan kommer han ihåg att det hade gått en vecka och att han var hos polisen, och allt det här som hänt därefter. Han förstod att han har förlorat allting här i livet. Han försökte att få hjälp att bli utvisad, att bli skickad tillbaka. Han vet inte varför de inte skickade tillbaka honom. Inte bara en gång utan tio gånger ville han bli hemskickad. Han vet inte vad som var problemet.

Dagen före förhöret vid tingsrättsförhandlingen hade han ett möte med Migrationsverket eftersom hans uppehållstillstånd har gått ut och de skulle förnya det. Då ringde han till sin advokat och berättade att han inte vill ha något uppehållstillstånd.

Han minns inte så mycket från händelserna. Han kommer ihåg att han sprang efter den person som var lite kraftigare. Han vet inte riktigt hur han högg eller stack personen med kniven. Denne föll ner till marken. Barnet till personen kom fram och började gråta. Han tittade på barnet och såg att barnet grät. Då tänkte han att han skulle klappa eller smeka barnet på huvudet.

Han hade inte något problem med personen vid Willys. Han såg personen framför sig. Han gick bara förbi. Han har bott där i Vetlanda och när han har bott i Vetlanda har han hjälpt alla sorters människor. Han kommer inte alls ihåg händelsen vid Gretas blomsterhandel.

Personen vid kommunhuset som sa att gud inte fanns var en person som hade dragit upp håret och som var medellång. Han kommer inte ihåg så mycket mer. Den här personen gjorde honom arg. Han hade inte sovit på två nätter. Han hade inget problem med den personen. Han hade inte ofredat personen, utan det var tvärtom: han själv blev ofredad. Då tänkte han att han skulle hugga ner den här personen och sedan hugga ner sig själv. Ingen av de personerna han högg ner var personen vid kommunhuset. Han fattar inte varför han attackerade dem eller varför han gick till stationen. Han har inte

förstått hur han attackerade den första personen, personen utan barn, eller hur han kom fram till den personen.

Han har inget minne av att han använt kniven mot ytterligare någon person. Han ville inte ens röra ett finger på någon person eller peta på någon person. Han förstår inte hur han attackerade en person vid Willys heller; hur han gick från stationen och sedan attackerade personen vid Willys. Personen vid Willys hade en kundvagn. När det är äldre eller handikappade personer så brukar han vilja hjälpa dem. Han kommer inte ihåg hur han attackerade personen vid Willys. Han hade kniven i handen. Han minns inte något mer om kundvagnen.

Han har inga minnen av vad som hände mellan stationen och Willys och han vet inte vilken väg han gick. Det hände ingenting från det att han var på Willys och att han träffade polisen. Det var inget som hände på den vägen. Han vet inte hur han gick. Han minns bara de här skolbarnen, att han inte skulle skrämma dem. Han kommer ihåg polisen, att han vinkade åt dem och att han blev skjuten. Han mötte inga personer. Han förstår inte själv varför han gjorde så här eller varför han attackerade personerna. Alla var äldre och han har varit en sådan person som vill hjälpa äldre. Han ville inte göra någon illa.

När den här mannen (som hädade; tingsrätten anmärkning) kom fram till honom och gjorde honom arg så tappade han kontrollen och fattade inte själv vad han gjorde. Han minns bara att han kom hem och han minns inte hur han tog sig tillbaka till stationen. Han kommer ihåg det här med flickorna och att han gömde kniven; han försökte dölja kniven för att inte skrämma dem. Han vet inte om han tänkt rationellt. När han ser barn har han respekt för dem och han vill inte att de ska bli rädda. Det var som att hans hjärna slutade fungera, när han attackerade äldre. Däremot visade han respekt mot de yngre barnen. Han skulle inte röra ett finger mot någon. Han ville aldrig ofreda personer som är helt oskyldiga. Han har inga minnen av att han attackerat Mikael Gustafsson. Han accepterar det som alla målsägandena har berättat. Han ifrågasätter inget av det någon av målsägandena har berättat. Han befann sig inte i sitt normala psykiska tillstånd. Han känner inte ens de här människorna. Han skulle aldrig vilja göra dem illa. Han skulle

aldrig vilja göra någon illa. Han vet inte varför han skulle ha attackerat dem. Han minns ingenting om att han skulle ha attackerat någon bakifrån eller slagit någon. Han vet inte hur kniven gick av eller var han var när den gick av.

DOMSKÄL

SKULDFRÅGORNA

Åtalet för försök till mord

Vad är utrett om själva händelseförloppet?

1.1 Övergripande

Den framlagda utredningen ger robust stöd för att följande har hänt på eftermiddagen den 3 mars 2021 i Vetlanda såvitt är aktuellt för prövningen av åtalet i målet.

Inom en diameter om ca 400 meter i centrala Vetlanda och på kort tid har de sju målsägandena i målet angripits och till följd av angreppen fått stick- och skärskador (tingsrätten återkommer till dessa nedan). Det första larmsamtalet registrerades hos SOS Alarm kl. 14:51:58 och antecknades i polisens händelserapport kl. 14:54:50. Av händelserapporten framgår att en gärningsman sköts i benet kl. 15:13:33, dvs. knappt 22 minuter efter det första larmsamtalet registrerades hos SOS Alarm. Den gärningsman som sköts var Tamim Sultani. Tamim Sultani greps på platsen, som var vid korsningen Kullagatan/Kyrkogatan (se förundersökningsprotokollet s. 898).

Ca två meter bakom Tamim Sultani anträffades ett knivblad (en kniv utan handtag) med en misstänkt blodbesudling, som då misstänktes vara brottsverktyget (se förundersökningsprotokollet s. 899). Knivbladet togs i beslag från Tamim Sultani vid gripandet.

När Tamim Sultani greps var han positiv på cannabispreparat (se s. 234 och 235 i aktbilaga 96) och hade färska skärsår på handleden efter att ha skurit sig själv (se s. 222 i aktbilaga 96).

Senare på kvällen samma dag anträffades ett knivhandtag i en rabatt i korsningen Lasarettsgatan/Biblioteksgatan i Vetlanda. Knivbladet togs i beslag (se förundersökningsprotokollet s. 879 och 880).

Knivbladet och knivhandtaget har fotograferats och undersökts av polis. Av undersökningen framgår att det beslagtagna knivbladet var lila och ca 22 cm långt och ca 4 cm brett på det bredaste stället. Det beslagtagna handtaget var lila och vitt och knappt 14 cm långt där det var som längst. Såväl knivblad som handtag hade blodbesudlingar. Infästningen till kniven utgjordes av ett metallbleck. Av undersökningsprotokollet framgår att både metallblecket och kniven har brottytor som överensstämmer i utseende, färg och bredd (s. 884 i förundersökningsprotokollet). Slutsatsen i protokollet är att knivbladet och handtaget har suttit ihop; en slutsats som tingsrätten delar.

Sammantaget visar den framlagda utredningen att attackerna av målsägandena ägde rum på platserna A-E på flygbilden nedan och att gripandet skedde på plats F.

Bild 2. Satellitbild över centrala Vetlanda med markerade brottsplatser. Satellitbild från noliskarta web 2020-03-25.

- A – Den plats där målsägandena Bo Martinsson och Rami Atrach attackerades.
- B – Den plats där målsäganden Mikael Gustafsson attackerades.
- C – Den plats där målsäganden Christer Toresson attackerades.
- D – Den plats där målsägandena Anders Sollin och Jim Wadbro attackerades.
- E – Den plats där målsägandena Jörgen Söderlund attackerades.
- F – Den plats där Tamimi Sultani greps.

1.2 Skadorna på målsägandena

Målsägandena har varit föremål för vård. Deras skador har undersökts och rättsintyg har upprättats och delar av dessa har lagts fram som bevisning i målet. Av rättsintygen framgår följande.

Bo Martinsson

Av rättsintyget framgår att Bo Martinsson har uppvisat dels en stickskada på bröstkorgen med en underliggande skadekanaler inom vilken det ses skador på bröstkorgsväggen, mellangärdet, levern, tunntarmar och tarmroten, dels en transfusionskrävande blödning

som uppstod under pågående operation om ca två liter, dels uppvisades också ett luftinträde till den högra lufthåligheten. Undersökande läkare har gjort bedömningen att skadorna har varit livshotande och att de kommer att ge upphov till bestående fysiska men i form av ärr under huden. (Se förundersökningsprotokollet aktbil. 96 s. 33)

Rami Atrach

Av rättsintyget framgår att Rami Atrach har uppvisat en skarpkantad sårskada på vänstra sidan av bröstkorgen med stickkanal ned mot revbensbrosket mellan sjätte och sjunde revbenet och blödning i underhuds fett, en yttlig skarpkantad sårskada på bukens sidoomfång och en skarpkantad sårskada vid högra höftens utsida/nedre delen av bukens vänstra sidoomfång.

Skadorna har inte varit livshotande och kommer inte att ge kvarstående kroppsliga men förutom ärr. Beträffande den blödande stickskadan i bröstkorgsväggen har rättsläkaren i ett kompletterande rättsintyg sammanfattningsvis förklarat att skadan är belägen ytligt om och sannolikt nedanför hjärtat/hjärtsäcken och ytligt om vänstra lungan, att strax nedanför skadan ligger även mellangärdeskupolen, mjälten och magsäcken och att skadekanalen inte har gått igenom bröstkorgsväggen, men hade kniven gått djupare in i kroppen, uppskattningsvis åtminstone 2-3 cm djupare beroende på knivens riktning, hade den kunnat gå in i något eller flera av ovanstående organ, vilket hade kunnat leda till livshotande skador. (Se förundersökningsprotokollet aktbil. 96 s. 51 och 57)

Mikael Gustafsson

Av rättsintyget framgår att Mikael Gustafsson har uppvisat dels en sårskada på vänstra främre sidan av axeln just ovanför nyckelbenet med underliggande skada på den vänstra nyckelbenspulsådern och läckage av luft till vänstra lungsäcken, dels smärre och ytliga i läkning stadda sårskador på extremiteterna. Beskrivningen av skadan vid nyckelbenet talar starkt för att den har uppkommit genom inverkan av skarpt våld som exempelvis stick med spetsigt och vasst föremål som kniv.

Intygande läkare har gjort bedömningen att skadan på framsidan av den vänstra axeln har varit direkt livshotande i och med att den har engagerat den underliggande nyckelbenspulsådern.

Läkaren har kommenterat sitt utlåtande på följande sätt. Det kan från ett generellt perspektiv konstateras att det har varit av stor betydelse att det har utförts sårkompression för att minimera blödningens omfattning. Nyckelbenspulsådern är ett relativt stort kärl som ej kan förväntas spontant sluta blöda om det skurits av. (Se förundersökningsprotokollet aktbil. 96 s. 84-85)

Christer Toresson

Av rättsintyget framgår att Christer Toresson har uppvisat en sårskada på framsidan av den vänstra axeln vid nyckelbenet med tecken till blödning i den vänstra lungsäcken. Utseendet av sårskadan visar att den har uppkommit genom inverkan av skarpt våld som exempelvis med spetsigt och vasst knivblad. Den påvisade skadan har inte varit direkt livshotande och inte krävt några omfattande vårdåtgärder. Enligt rättsintyget bör det dock beaktas att skadan har gett upphov till en inte helt försumbar blödning till den vänstra lungsäcken varför det sammantaget bedöms som att Toresson till följd av skadan har försatts i ett livshotande tillstånd. (Se förundersökningsprotokollet aktbil. 96 s. 109)

Anders Sollin

Av rättsintyget framgår att Anders Sollin har uppvisat en sårskada på halsens vänstra sida och en avlossning av ett benfragment på den fjärde halskotan i samma region och en sårskada på högra flanken. Skadebeskrivningen talar sammanfattningsvis för att skadorna har orsakats genom inverkan av skarpt våld som exempelvis med spetsigt och vasst föremål som kniv. Skadorna har inte varit livshotande. De kommer att leda till bestående fysiska men i form av ärr i huden. Rättsläkaren har förklarat att i direkt anslutning till skadekanalen (vid skadan på halsen) finns det större blodkärl som inte har skadats, men att det endast var tillfälliga omständigheter som avgjorde om dessa kärl skadades eller inte. (Se förundersökningsprotokollet aktbil. 96 s. 127)

Jim Wadbro

Av rättsintyget framgår att Jim Wadbro har uppvisat en sårskada på halsens vänstra sida med skadekanalen in i svalget och till luftstrupen. Skadebeskrivningen talar starkt för att skadan uppkommit genom inverkan av skarpt våld som stick med spetsigt och vasst föremål, exempelvis en kniv. Rättsläkaren har bedömt att skadan i sig inte har varit livshotande. Rättsläkaren har kommenterat skadan och förklarat att i direkt anslutning till skadekanalen finns det större blodkärl som inte har skadats, men att det endast var tillfälliga omständigheter som avgjorde om dessa kärl skadades eller inte. (Se förundersökningsprotokollet aktbil. 96 s. 151)

Jörgen Söderlund

När det gäller Jörgen Söderlund så framgår det av rättsintyget att han har uppvisat en sårskada på halsens vänstra sida med en underliggande skada på den stora halspulsådern och den stora halsvenen samt en sårskada på det vänstra ytterörat. I rättsintyget har därutöver ytterligare fynd redovisats: färska syresbristorsakade skador i storhjärnans vänstra sida (stroke) och nyttillkomna neurologiska bortfall i form av nedsatt styrka i händerna, nedsatt funktion i den högra handen och svårighet att finna ord.

Skadebeskrivningen av sårskadan på halsen talar starkt för att skadan uppkommit genom inverkan av skarpt våld som exempelvis stick med spetsigt och vasst föremål, som kniv. Rättsläkaren har bedömt att skadan på halsen har varit direkt livshotande och att sårskadorna kommer att ge upphov till bestående fysiska men i form av ärrbildning på huden och sannolikt någon grad av neurologiska restsymptom. Rättsläkaren har också lämnat ett par kommentarer till undersökningen:

1. Ur journalerna framkommer information som starkt talar för att det finns ett direkt tids- och orsaksmässigt samband mellan skadan på halspulsådern och den påvisade stroke med neurologiska bortfall. I nuläget går det för undertecknad ej att bedöma om dessa bortfall kommer att bli helt permanenta. Frågan bör besvaras av lämplig specialist när optimal rehabilitering och läkning inträtt.
2. Det kan från ett generellt perspektiv konstateras att det varit av stor betydelse att det utförts tidigt sårkompression för att minimera

blödningens omfattning. De kärl som Söderlund skadat kan ej förväntas spontant sluta blöda när de erhållit skador av den omfattning de gjort.

Utöver vad som framgår av rättsintygen har var och en av målsägandena berättat om vilka skador de har tillfogats vid respektive attack och hur skadorna uppkommit.

1.3 Kopplingen till Tamim Sultani.

Hemma hos Tamim Sultani anträffades ytterligare en kniv i vitt och lila som även i övrigt har liknande utseende som den beslagtagna kniven och förefaller tillhöra ett gemensamt set av knivar (se s. 988 i förundersökningsprotokollet, se även jämförelsebild på s. 16 i åklagarens sakframställning aktilaga 179).

På det knivblad som togs i beslag i samband med gripandet har anträffats ett flertal blodbesudlingar. Knivbladet har undersökts efter DNA-förekomst. Resultatet av undersökningen visar att det fanns i vart fall någon blodbesudling som talar extremt starkt (grad +4) för att blod på knivbladet kommer från Bo Martinsson, Mikael Gustafsson och Jörgen Söderlund och som talar starkt (grad +3) för att blod från Jim Wadbro fanns på knivbladet och som i någon mån (grad +1) talar för att blod kommer från Rami Atrach. Vid undersökningen anträffades dessutom ytterligare blodbesudlingar som med något lägre styrka än de nyss angivna indikerar att de kommer från Bo Martinsson (grad +3), Mikael Gustafsson (grad +3 och +1). Analysresultatet talar vidare extremt starkt (grad +4) för att flera blodbesudlingar på knivbladet kommer från Tamim Sultani. (Se förundersökningsprotokollet s. 1098-1100). Undersökningen visar alltså att det finns blodspår från fem målsägande: Bo Martinsson, Mikael Gustafsson, Jörgen Söderlund, Jim Wadbro och Rami Atrach

De kläder som Christer Toresson bar vid attacken har tagits i beslag och undersökts av polisen. Av undersökningsprotokollet framgår att i en undersökt besudling på jackan vid skada på vänster axel har DNA anträffats som dels extremt starkt talar för att det kommer från Christer Toresson, dels starkt talar för att det kommer från Mikael Gustafsson. Klädundersökningen visar alltså att blod från Mikael Gustafsson har påträffats på Christer Toressons jacka.

På knivhandtaget har DNA påträffats som talar extremt starkt (grad 4) för att blod på knivhandtaget kommer från Mikael Gustafsson. (Se förundersökningsprotokollet s. 1101).

Undersökningarna av knivblad och Christer Toressons jacka visar alltså att det finns blodspår från fem målsägande: Bo Martinsson, Mikael Gustafsson, Jörgen Söderlund, Jim Wadbro och Rami Atrach på det beslagtagna knivbladet och att Mikael Gustafssons blod finns på Christer Toressons jacka, vilket inte har någon annan rimlig förklaring än att samma kniv har använts vid attackerna mot Mikael Gustafsson och Christer Toresson.

En mobiltelefon som påträffades på Tamim Sultani i samband med gripandet togs i beslag. Från den beslagtagna telefonen har polisen tagit fram positioneringsuppgifter som visar var telefonen befann sig vid angivna tidpunkter. Polisen har utifrån detta undersökt var Tamim Sultanis telefon befann sig vid de tidpunkter som är relevanta för de gärningar som omfattas av åtalet. Undersökningen och sammanställningen visar att Tamim Sultani lämnade sin bostad på Kullgatan i Vetlanda kl. 14.32 och rörde sig mot järnvägsspåret. Telefonen positionerades enligt GPS-koordinatorerna vid spåret kl. 14.47. Därefter förflyttades telefonen längs järnvägsspåret i riktning mot Resecentrum där den positionerades kl. 14:51. Denna tidpunkt ska jämföras med att det första larmsamtalet registrerades hos SOS Alarm kl. 14:51:58 och antecknades i polisens händelserapport kl. 14:54:50.

Därefter har telefonen enligt den framlagda utredningen positionerat sig på de platser och vid de tidpunkter som framgår av bilderna nedan för att slutligt positionera sig vid gripandeplatsen (se förundersökningsprotokollet s. 1001, 1008, 1009, 1011 och 1013 och det illustreras också av den av åklagaren förevisade animeringen).

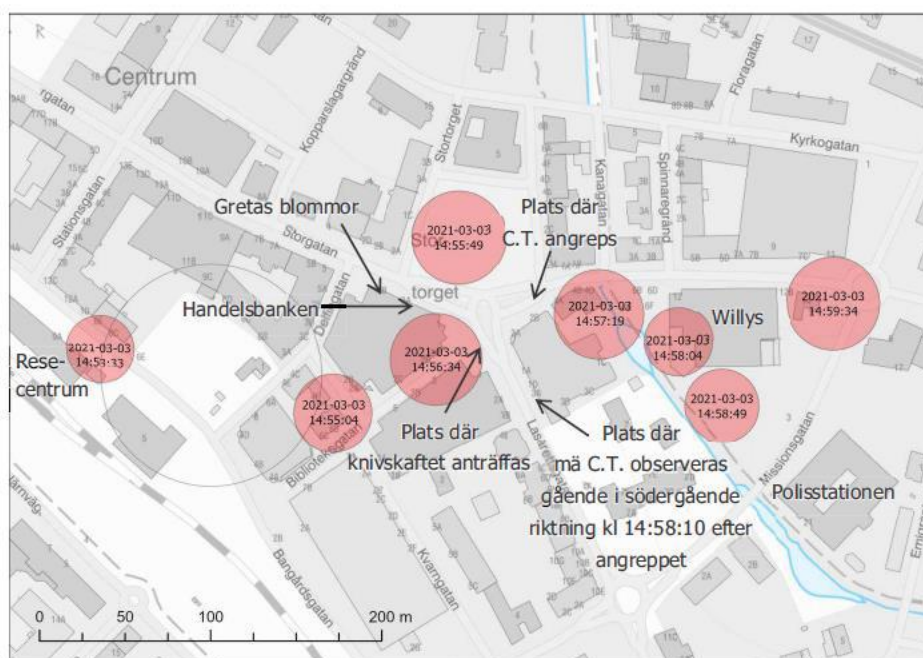
I målet har också lagts fram utskrifter av larmsamtal till SOS och utdrag ur samtalen har spelats upp. Under ett av larmsamtalen behåller den inringande personen kontakten med

larmcentralen allt medan hon i bil följer efter angriparen från Willysparkeringen till dess denne grips av polis.

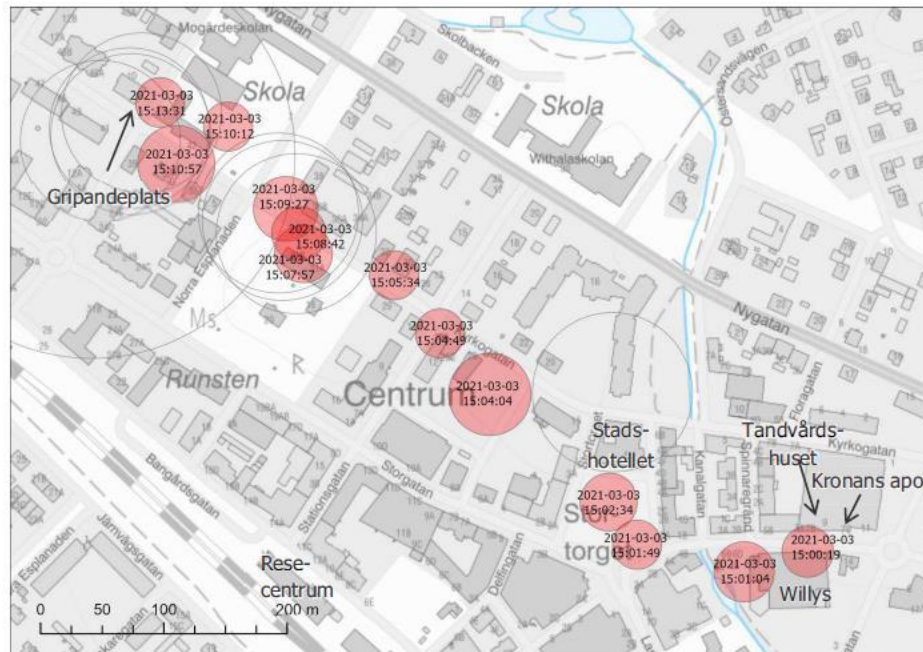
3.8 Tiden från Resecentrum fram till gripandet

De två kartorna nedan visar var telefonen positioneras från klockan 14:53:33 till klockan 15:13:31.

Från Resecentrum sker förflyttning av mobiltelefonen till Stortorget. En positionering på Stortorget registreras klockan 14:55:49.

Efter att telefonen rundat Willys motsols positioneras den längs Vitalagatan norr om Willys klockan 15:00:19.

Av undersökningen och sammanställningen av telefonen kan den slutsatsen dras att Tamim Sultanis telefon befann sig vid de platser som de åtalade gärningarna ägde rum på tidpunkter som överensstämmer med att larmrapporter kommit in respektive den ungefärliga tidpunkt då Christer Toresson uppgett sig vara på den plats han attackerades, som också får stöd av en framlagd bild från en övervakningskamera på Christer Toresson.

1.4 Tingsrättens sammantagna bedömning av vad som är utrett om händelseförloppet

Tamim Sultani har redan genom sin inställning i målet medgett att han har orsakat Bo Martinsson och Rami Atrach de påstådda skadorna under åtalspunkterna 1 och 2. Under förhöret har han också berättat om minnesbilder av ett angrepp på Willysparkeringen, som tingsrätten uppfattar avser angreppet på Anders Sollin (åtalspunkten 5). I övrigt har Tamim Sultani saknat minnesbild av händelseförloppet.

Målsägandena har berättat om händelseförloppet, vilka skador de orsakats och hur de fått skadorna, på ett sätt som i alla delar ger stöd åt respektive åtalspunkt. De har berättat detaljerat och sammanhållet om händelseförloppet och, enligt vad som framkommit, utan överdrifter. Det har varit tydligt att det som målsägandena har berättat om har varit självupplevt. De har varit märkta av sina upplevelser.

Tingsrätten uppfattar målsägandenas uppgifter som både trovärdiga och tillförlitliga. Även Tamim Sultani har i förhöret förklarat att han inte ifrågasätter det som målsägandena har berättat. Det har inte heller på något annat sätt framkommit någon anledning att ifrågasätta de uppgifter som målsägandena har lämnat.

Av de uppgifter som målsägandena har lämnat i förhör framgår att de den 3 mars 2021 har attackerats med ett spetsigt föremål på de platser i Vetlanda som åklagaren har påstått i målet. Genom de uppgifter som målsägandena har lämnat i förening med rättsintygen är det bevisat att var och en av målsägandena vid respektive attack har tillfogats de skador som åklagaren har gjort gällande. Utifrån undersökningen av Tamim Sultanis telefon, larmsamtalet som illustrerar efterföljandet av Tamim Sultani från Willysparkeringen till gripandeplatsen, blodfynden på knivbladet (från den tilltalade och samtliga målsägande utom Christer Toresson och Anders Sollin), blodfyndet från Mikael Gustafsson på Christer Toressons jacka och Anders Sollins och Jim Wadbros uppgifter om attackerna på Willysparkeringen, som ömsom ger stöd åt varandra, är det bevisat dels att attackerna har utförts med den beslagtagna kniven i samtliga fall, dels att Tamim Sultani, ensam, var den som utförde attackerna. Utredningen ger därutöver stöd för att knivattackerna av Bo Martinsson, Rami Attrach och Mikael Gustafsson genomfördes med hela kniven, men att Tamim Sultani därefter fortsatt attackerna av de återstående fyra personerna endast med knivbladet.

Så här långt har tingsrätten alltså kommit fram till att det är utrett att Tamim Sultani genom att med kniv hugga eller sticka var och en av målsägandena har orsakat var och en av dem de skador som åklagaren har påstått i andra stycket i respektive gärningsbeskrivning. För att gärningarna ska utgöra försök till mord, som åklagaren har påstått, krävs därutöver att fara för brottets fullbordan, dvs. att målsägandena skulle dö, har förelegat eller endast på grund av tillfälliga omständigheter har varit utesluten.

Har det funnits fara för brottets fullbordan?

Åklagaren har påstått att Tamim Sultani har försökt att döda var och en av målsägandena och att fara för brottets fullbordan i samtliga fall har förelegat eller endast på grund av tillfälliga omständigheter har varit utesluten.

Av 23 kap. 1 § brottsbalken framgår att det är en förutsättning för att en gärning ska bedömas som försök till ett visst brott att det har förelegat fara för att gärningen skulle leda till brottets fullbordan eller att sådan fara endast på grund av tillfälliga omständigheter har varit utesluten. Med fara avses här så kallad konkret fara.

Att en gärning har innefattat konkret fara för en viss effekt – i det här fallet att var och en av målsägandena skulle dö – brukar enligt vad Högsta domstolen har uttalat sägas innebära att det har varit möjligt att gärningen skulle medföra denna effekt och att det också har förelegat en viss sannolikhet för effekten i den meningen att det framstår som rimligt att förvänta att effekten skulle inträda som en följd av gärningen. Bedömningen ska göras på rent objektiva grunder; gärningsmannens subjektiva uppfattning saknar alltså betydelse (jfr rättsfallet NJA 2011 s. 563). Ibland uttrycks kravet på viss sannolikhet så att faran eller risken inte får vara försumbar eller att den ska vara beaktansvärd i den meningen att det finns anledning att beakta den när man överväger hur man ska handla (se nyss nämnt rättsfall).

När det gäller skadorna på Bo Martinsson, Mikael Gustafsson och Jörgen Söderlund så har de av rättsläkare bedömts som livshotande eller direkt livshotande. Det har beträffande dem redan därigenom funnits en konkret fara för effekten död.

Rättsläkaren har bedömt att skadan på Christer Toresson inte har varit direkt livshotande men att den har gett upphov till en inte helt försumbar blödning till den vänstra lungsäcken varför det sammantaget har bedömts att han till följd av skadan har försatts i ett livshotande tillstånd. Rättsläkaren har kommenterat Christer Toressons skada och förklarat att i direkt anslutning till skadekanalen finns det större blodkärl som inte har

skadats, men att det endast var tillfälliga omständigheter som avgjorde om dessa kärl skadades eller inte.

Rättsläkaren har bedömt att Anders Sollins skada på vänster sida av halsen inte har varit livshotande och har kommenterat skadan och förklarat att i direkt anslutning till skadekanalen finns det större blodkärl som inte har skadats, men att det endast var tillfälliga omständigheter som avgjorde om dessa kärl skadades eller inte.

Också när det gäller Jim Wadbros sårskada på halsens vänstra sida med skadekanalen in i svalget och till luftstrupen har rättsläkaren bedömt att skadan i sig inte har varit livshotande. Rättsläkaren har kommenterat skadan och förklarat att i direkt anslutning till skadekanalen finns det större blodkärl som inte har skadats, men att det endast var tillfälliga omständigheter som avgjorde om dessa kärl skadades eller inte.

När det gäller skadorna på Christer Thoresson, Anders Sollin och Jim Wadbro så har de, liksom skadorna på övriga målsägande, utförts med ett 22 cm långt knivblad riktat mot deras hals eller nyckelben. Utifrån var på kroppen skadorna uppkommit, rättsläkarens bedömning och kommentarer samt mot bakgrund av vad målsägandena har berättat om hur angreppen gick till var det fullt möjligt att utfallen med kniven skulle ha kunnat ta så illa att Christer Thoresson, Anders Sollin och Jim Wadbro hade dött och att sannolikheten för detta också varit så stor att det förelåg en konkret fara för deras liv.

När det slutligen gäller Rami Atrach – där försvaret särskilt har gjort gällande att det inte skulle föreligga någon konkret fara för dennes liv - så visar utredningen att han först blev angripen med kniv, varefter Tamim Sultani jagade honom med kniv och Rami Atrach föll till marken. Medan han låg på marken fortsatte Tamim Sultani att göra utfall mot honom riktade mot halsen. Rami Atrach lyckades dock till slut få bort Tamim Sultani, utan att han blev skuren i halsen.

Av rättsintyget framgår att Rami Atrach har uppvisat en skarpkantad sårskada på vänster sida av bröstkorgen, en yttlig skarpkantad sårskada på bukens vänstra sida och en skarpkantad sårskada vid högra höften. Rättsläkaren har bedömt att skadorna inte har

varit livshotande. Rättsläkaren har kommenterat skadan i bröstkorgsväggen och konstaterat att skadekanalen inte har gått igenom bröstkorgsväggen, men om kniven hade gått uppskattningsvis 2-3 cm djupare in i kroppen hade den, beroende på knivens riktning, kunnat gå in i något eller flera närliggande organ, bland annat lungan. Mot bakgrund av hur attacken mot Rami Atrach har fortsatt med upprepade försök mot halsregionen med en kniv med 22 cm långt knivblad mot en person som jagats och därefter legat ner på marken så bedömer tingsrätten att det även beträffande Rami Atrach är uppenbart att våldet hade kunnat ta så illa att även denne hade avlidit och att sannolikheten för det var så stor att det förelåg en konkret fara även för dennes liv.

Tingsrätten har så här långt kommit fram till att det har funnits en konkret fara för att var och en av målsägandena skulle dö genom det våld som Tamim Sultani har utsatt dem för genom att med kniv hugga eller sticka var och en av målsägandena med kniven. Omständigheterna är alltså sådana att det har förelegat en konkret fara för att knivhuggen skulle ha lett till samtliga sju målsägandes död. Tamim Sultani har enligt tingsrättens mening varit medveten om denna fara.

Därigenom är alla de omständigheter som åklagaren har gjort gällande i gärningspåståendena för försök till mord i objektiv mening bevisade. Det innebär att gärningarna rent objektivt utgör försök till mord. För att Tamim Sultani ska dömas för försök till mord, krävs också att han haft uppsåt till det.

Hade Tamim Sultani uppsåt till försök till mord?

1.1 Utgångspunkter för uppsåtsbedömningen

Ansvar för försök till mord förutsätter att gärningsmannen har varit medveten om den konkreta faran, dvs. risken för att målsäganden skulle dö till följd av angreppet, och att uppsåtet har omfattat effekten att den angripne skulle dö. En grundläggande förutsättning för att uppsåt över huvud taget ska föreligga är att gärningsmannen har varit i tillräcklig grad medveten om vad han har gjort. Kravet på medvetenhet innebär dock inte att handlandet måste ha föregåtts av några överväganden (jfr rättsfallen NJA 2011 s. 563 och NJA 2016 s. 763).

En särskild svårighet med uppsåtsbedömningen vid försöksbrott är alltså att åklagaren då ska bevisa att uppsåtet har sträckt sig längre än det faktiska händelseförloppet.

I rättstillämpningen finns det olika former av uppsåt. En gärningsman som har haft för avsikt att uppnå en effekt och också har uppfattat den som praktiskt möjlig, har handlat med avsiktssuppsåt. En gärningsman, som visserligen inte har eftersträvat effekten men har förstått att den skulle inträffa eller att den var praktiskt taget oundviklig, har haft insiktssuppsåt. Den nedre gränsen för uppsåt brukar kallas likgiltighetsuppsåt. Likgiltighetsuppsåt förutsätter att gärningsmannen var medveten om risken för effekten, dvs. att förelåg fara för att målsäganden skulle dö. Om gärningsmannen var medveten om den risken, uppkommer frågan om han också var likgiltig för effekten. I praktiken är det svårt att klarlägga om en person har varit likgiltig inför en effekt eller inte (se rättsfallet NJA 2016 s. 763).

Enligt rättsfallet NJA 2004 s. 176 bör man därför kunna se till de yttre förhållandena vid gärningen och lägga dem till grund för slutsatser om gärningsmannens inställning, så som om gärningsmannen har varit hänsynslös, befunnit sig i en upprörd sinnesstämning eller har haft något eget intresse i gärningen, men vilka faktorer som har betydelse beror på omständigheterna i det aktuella fallet.

Vid angrepp på person är angreppssättet och den effekt som angreppet typiskt sett är ägnat att orsaka en utgångspunkt för bedömningen av eventuell likgiltighet (se rättsfallen NJA 2011 s. 563 p. 13 och NJA 2016 s. 763 p. 23). När det gäller sådana angrepp beaktar man särskilt omfattningen, kraften och riktningen (se rättsfallet NJA 2011 s. 563 p. 13). Högsta domstolen har som exempel uttalat att knivhugg riktade mot halsen, bröstet eller ryggen typiskt sett är förenade med livsfara.

1.2 Bedömningen av uppsåtet i detta mål

Som tingsrätten redan har varit inne på (vid bedömningen av den konkreta faran) har Tamim Sultani varit medveten om den konkreta faran, dvs. att attackerna innebar

livsfara. Utredningen, däribland målsägandenas berättelser och det rättspsykiatriska utlåtandet, ger även i övrigt stöd för att han har varit medveten om sitt handlande vid gärningarna.

Åklagaren har i första hand gjort gällande att Tamim Sultani hade s.k. avsiktssuppsåt, men har också förklarat att gärningspåståendet innefattar samtliga uppsåtsformer.

Tamim Sultani har angripit de sju målsägandena med en kökskniv med ett 22 cm långt blad, som han gick tillbaka till sin bostad för att rusta sig med eftersom han var så upprörd över att en person i stan hade hädat hans gud att han tänkte döda denne. Målsägandena har berättat om ett distinkt våld. Tamim Sultani har inte trevat eller famlat med kniven, utan har medvetet och i de flesta fall med kraft riktat kniven mot vitala delar av målsägandenas kroppar. Det stämmer också överens med vad som framgår på övervakningsfilmen av angreppet på Bo Martinsson. Den omständigheten att Tamim Sultani fortsatt angreppen, ett efter ett, även efter det att kniven gick sönder och skaftet föll av visar också på en målmedvetenhet hos Tamim Sultani.

I de flesta fall har Tamim Sultani emellertid inte upprepat angreppet, utan det har varit fråga om enstaka, välriktade angrepp. Det har inte framkommit någonting som tyder på att Tamim Sultani i förväg har haft någon plan på att skada eller försöka ta livet av de sju målsägandena i målet; det finns ingenting som ens antyder att han hade någon kännedom om dem sedan tidigare. Samtidigt visar utredningen att Tamim Sultani har agerat med viss urskiljning, så till vida att han inte har gett sig på vem som helst. Av larmsamtalet med en kvinna, men även av Tamim Sultanis egna uppgifter, framgår att han undvek några skolflickor. Tamim Sultani har berättat att han förstod att flickorna skulle bli rädda för kniven så därför gömde han den. Av larmsamtalet kan också den slutsatsen dras att Tamim Sultani har undvikit att skada den kvinna som talade med larmoperatören.

Främst angreppssättet (ett kraftfullt hugg med en långbladad kökskniv) men även placeringen av målsägandenas skador talar för att, som åklagaren gjort gällande, det var Tamim Sultanis avsikt att döda målsägandena. Även den målmedvetenhet som präglar

gärningarna talar i den riktningen. Det finns dock även omständigheter som talar i annan riktning, t.ex. att Tamim Sultani inte fortsatt sitt angrepp mot var och en av målsägandena, att han inte planerat angreppen mot dessa personer och att attackerna, enligt vad man kan förstå av utredningen, var ett uttryck för hans upplevelse av en mycket desperat livssituation. Han har inte heller uttalat någon avsikt i samband med angreppen. Mot denna bakgrund bedömer tingsrätten att utredningen inte ger tillräckligt stöd för att Tamim Sultani haft direkt avsikt att döda var och en, eller någon av, målsägandena och inte heller att han haft så kallat insiktsuppsåt till den effekten.

Ändå kvarstår det faktum att Tamim Sultani i samtliga fall har riktat våldet mot vitala organ. Av målsägandenas berättelser, som ger indirekt stöd åt varandra och som får objektivt stöd av övervakningsfilmen från Resecentrum, så framgår tydligt att det har varit fråga om kraftfulla hugg mot målsägandena. Av beslagsprotokoll, undersökningsprotokoll och fotografier framgår att huggen har utdelats med en stor livsfarlig kökskniv. Tamim Sultani har alltså, på var och en av målsägandena, med kraft huggit en kniv med ett 22 cm långt knivblad i hals- eller axelregionen respektive magtrakten där det finns flera vitala organ. I tre av fallen har hugget dessutom varit direkt livsfarligt eller livshotande. Det är klarlagt att Tamim Sultani har insett risken för att var och en av målsägandena skulle dö när han utdelade knivhugg mot hals-, axel- eller magregionen på samtliga målsägandena.

Med hänsyn till angreppens karaktär, riktning och kraft är det fråga om sådana angrepp som typiskt sett är ägnade att orsaka den angripnes död. Utifrån dessa omständigheter står det klart att Tamim Sultani var likgiltig inför effekten att var och en av målsägandena kunde dö. Det är därmed bevisat att han hade uppsåt till försök till mord i samtliga fall.

Åtalet för ringa narkotikabrott

Ska Tamim Sultani dömas även för ringa narkotikabrott?

Tamim Sultani är åtalad även för ringa narkotikabrott. Han har erkänt denna gärning. Åklagaren har som skriftlig bevisning åberopat analysresultat och informationsblad från Rättsmedicinalverket.

Genom erkännandet som stöds av övrig utredning är det bevisat att Tamim Sultani ska dömas även för ringa narkotikabrott.

PÅFÖLJD

Utredningen i påföljdsdelen

Tamim Sultani förekommer i belastningsregistret under ett avsnitt sedan tidigare. Han dömdes i juni 2019 för ringa narkotikabrott till dagsböter.

Enligt 30 kap. 6 § brottsbalken ska en person som begått ett brott under påverkan av en allvarlig psykisk störning i första hand dömas till en annan påföljd än fängelse. Bedömningen tar sikte på den tilltalades psykiska tillstånd vid brottstillfället.

Lider den som har begått ett brott, för vilket påföljden inte bedöms kunna stanna vid böter, av en allvarlig psykisk störning, får rätten överlämna honom till rättspsykiatrisk vård, om det med hänsyn till hans psykiska tillstånd och personliga förhållanden i övrigt är påkallat att han är intagen på en sjukvårdsinrättning för psykiatrisk vård, som är förenad med frihetsberövande och annat tvång (31 kap. 3 § brottsbalken). Det är här fråga om att bedöma den tilltalades psykiska tillstånd vid domstillfället.

För att utröna om Tamim Sultani har begått brotten under påverkan av en allvarlig psykisk störning eller om han lider av en sådan störning har han under målets handläggning genomgått en rättspsykiatrisk undersökning. I det rättspsykiatriska

utlåtandet har bedömningen gjorts att Tamim Sultani inte har begått de åtalade gärningarna under påverkan av en allvarlig psykisk störning, att han vid tiden för undersökningen inte hade en allvarlig psykisk störning och att det därmed inte finns medicinska förutsättningar att överlämna honom till rättspsykiatrisk vård enligt 31 kap. 3 § brottbalken. Det rättspsykiatriska undersökningsteamet står enigt bakom utlåtandet, slutsatser och den rättspsykiatriska bedömningen.

Det finns inte skäl att göra någon annan bedömning av Tamim Sultanis psykiska tillstånd än den som har gjorts i det rättspsykiatriska utlåtandet. Det innebär att han inte hade eller har en allvarlig psykisk störning i lagens mening och att han inte ska särbehandlas i påföljdshänseende.

Utgångspunkter för bedömningen av straffvärdet

Tamim Sultani döms nu för försök till mord i sju fall och ett ringa narkotikabrott.

Straffskalan för mord, och därmed också försök till mord, är fängelse på viss tid, lägst tio och högst arton år, eller om omständigheterna är försvårande, på livstid (se 23 kap. 1 § och 3 kap. 1 § brottbalken). Eftersom han döms för flera brott ska en gemensam påföljd bestämmas. Fängelse får användas som gemensamt straff för flera brott, om fängelse kan följa på något av brotten. Enligt en bestämmelse i 26 kap. 2 § brottbalken får ett sådant gemensamt fängelsestraff, om det bestäms till *viss tid* (alltså är begränsat i tiden), för flera brott inte överstiga arton år.

Den grundläggande bestämmelsen om bedömning av straffvärdet av brott finns i 29 kap. 1 § brottbalken. Enligt den bestämmelsen ska straff bestämmas inom ramen för den tillämpliga straffskalan efter brottets eller den samlade brottslighetens straffvärde. Hänsyn ska också tas till intresset av en enhetlig rättstillämpning.

Vid bedömningen av straffvärdet ska domstolen beakta den skada, kränkning eller fara som gärningen har inneburit, vad den tilltalade har insett eller borde ha insett om detta samt de avsikter eller motiv som han eller hon har haft. Det ska särskilt beaktas om

gärningen har inneburit ett allvarligt angrepp på någons liv eller hälsa eller trygghet till person.

Straffvärdebedömningen vid flera brott ska avse brottsligheten i dess helhet. Några närmare regler för hur straffvärdet ska bestämmas när det är fråga om flera brott (s.k. flerfaldig brottslighet) finns inte angivna i lag. En bedömning får i stället göras från fall till fall. Det brukar göras på så sätt att det allvarligaste brottet bildar utgångspunkt för straffvärdebedömningen. Till straffvärdet för detta läggs en efter hand minskande del av straffvärdet för vart och ett av de övriga brotten efter brottens allvar. Av betydelse är alltså det relativa straffvärdet av de olika brotten. En allmän kontroll görs också av att ett på så sätt beräknat straffvärde inte framstår som oproportionerligt i förhållande till den typ av brottslighet som är aktuell. (Se rättsfallet NJA 2020 s.703 med däri gjorda hänvisningar till andra rättsfall)

Denna princip brukar kallas asperationsprincipen och kommer till uttryck i 26 kap. 2 § brottsbalken. Hur stor del av straffvärdet för de tillkommande brotten som bör läggas till straffvärdet för det allvarligaste brottet kan variera, bl.a. beroende på vilka brott som är aktuella och vilket samband som finns mellan dem. I praktiken innebär det att det straff som döms ut vid s.k. flerfaldig brottslighet i de flesta fall är väsentligt lägre än vad som skulle bli följden om man i stället la samman straffvärdet för varje enskilt brott som ingår i brottsligheten (jfr även Göta hovrätts dom den 6 mars 2020 i mål B 186-20).

Högsta domstolen har också uttalat att när det är fråga om seriebrottslighet där det finns ett tydligt samband mellan brotten kan också särskilda överväganden göra sig gällande. Systematik och planering kan enligt Högsta domstolen i vissa fall ges betydelse på så sätt att reduktionen av den samlade brottslighetens straffvärde blir något mindre än annars. Särskilda överväganden kan behöva göras också när det är fråga om ett mycket stort antal allvarliga brott med ett någorlunda likartat straffvärde. (Se rättsfallen NJA 2018 s. 378, NJA 2019 s 238 och NJA 2020 s. 703.)

Straffvärdet av ett försöksbrott är regelmässigt lägre än för ett fullbordat brott. Av betydelse för straffvärdet av försöksbrott är bl.a. hur stor den konkreta faran har varit

för att brottet skulle fullbordas liksom vilken form av uppsåt som gärningsmannen har haft och om det har varit fråga om ett s.k. avslutat försök, dvs. om gärningsmannen har gjort allt som han har kunnat göra för att brottet ska fullbordas (jfr bl.a. NJA 2015 s. 702). Det innebär alltså att försöksbrott där den konkreta faran för att brottet skulle fullbordas har varit stor generellt sett har ett högre straffvärde och kan till och med i vissa fall ligga nära straffvärdet av ett fullbordat brott (jfr Göta hovrätts dom den 6 mars 2020 i mål B 186-20).

Bedömningen av straffvärde, påföljdsval och straffmätning i detta mål

Frågan är då vilket sammanlagt straffvärde den brottslighet som Tamim Sultani ska dömas för har. Tingsrätten gör i den delen följande överväganden.

Det finns omständigheter som påverkar straffvärdet både i skärpande och i någon mån mildrande riktning. De omständigheter som främst påverkar straffvärdet i höjande riktning är att Tamim Sultani har huggit med ett livsfarligt vapen på typiskt sätt livsfarliga ställen på målsägandenas kroppar, vilket har lett till allvarliga skador och i vissa fall synnerligen allvarliga skador, på målsägandena. Angreppen har varit direkta överfall på målsägandena i deras vardagliga livsföring. Angreppen har varit helt oprovocerade och överraskande; de har inte ens föregåtts av något samtal eller annan kommunikation. Angreppen har i de flesta fall skett bakifrån eller från sidan, där målsägandena i de flesta fall haft mycket svårt att värja sig. Tamim Sultani har genomfört angreppen efter att ha gått hem och utrustat sig med en rejäl kökskniv med avsikt att döda den person som inför honom hade hädat gud. Tamim Sultani har målmedvetet fortsatt till nästa målsägande efter genomfört angrepp, utan tecken på att vilja ställa tillrätta eller begränsa skadan.

Det sagda innebär att den konkreta faran för att brotten skulle fullbordas har varit stor för samtliga målsägande och mycket stor för Jörgen Söderlund, Mikael Gustafsson, och Bo Martinsson. Tamim Sultani har i fråga om de målsägande som blev allvarligast skadade gjort allt som behövdes för att döda dem. Det var den omständigheten att de snabbt kom under vård som räddade dem.

Vid straffvärdebedömningen ska emellertid i mildrande riktning beaktas att gärningarna inte föregicks av annan planering än att Tamim Sultani i sin bostad hämtade kniven. Tamim Sultani har inte på förhand valt ut vissa offer. När det gäller själva gärningarna har det inte heller varit fråga om långa utdragna förlopp. Även om gärningsförloppet varit snabbt kommer dock sannolikt var och en av de brottsliga angreppen att innebära fysiskt eller psykiskt lidande för var och en av målsägandena under lång tid.

Som tingsrätten redan har varit inne på ska även uppsåtsformen beaktas vid straffvärdebedömningen. Tingsrätten har inte funnit utrett att Tamim Sultani haft s.k. avsikts- eller insiktsuppsåt, utan att det har varit fråga om s.k. likgiltighetsuppsåt (se ovan). I det rättspsykiatriska utlåtandet framgår att Tamim Sultani inte hade någon allvarlig psykisk störning vid gärningstillfället. I utredningen i målet framträder ganska tydligt hur gärningarna varit uttryck för total desperation och alienation hos Tamim Sultani. I det rättspsykiatriska utlåtandet gör man bedömningen att Tamim Sultanis psykiska besvärsbild bäst motsvaras av diagnoserna anpassningsstörning med blandad emotionell- och beteendestörning samt svårt cannabissyndrom. Gärningarna och det uttryck som dessa tagit sig stämmer väl överens med den psykiska besvärsbilden. Detta och uppsåtsformen är omständigheter som typiskt sett påverkar straffvärdet i mildrande riktning.

Utifrån omständigheterna ovan gör tingsrätten bedömningen att den gärning som har högst straffvärde är det brott som riktar sig mot Jörgen Söderlund. Hans fysiska skador var synnerligen allvarliga. Jörgen Söderlund var sedan tidigare kroppsligt svag och gick med rullator, omständigheter som var tydliga för Tamim Sultani. Tingsrätten bedömer att straffvärdet för brottet mot Jörgen Söderlund, om det hade fullbordats, torde motsvara fängelse i 16 år. Att brottet inte fullbordades bör utifrån de sammantagna omständigheterna, och främst det faktum att Jörgen Söderlund var så nära att mista livet, medföra endast en begränsad reduktion av straffvärdet. Tingsrätten bedömer att straffvärdet för mordförsöket på Jörgen Söderlund sträcker sig upp mot fängelse i 14 år.

Inte i något av de övriga fallen skulle straffvärdet för ett fullbordat brott (alltså mord), utifrån omständigheterna ovan och den enskilda skadebilden, varit lägre än fängelse i 14 år. Utöver de omständigheter som gäller alla de återstående fallen bör i Rami Atrachs fall lyftas fram att det har inneburit en särskild kränkning att han har utsatts för brottet inför sin sexårige son och att Tamim Sultani har följt efter honom för att fortsätta angreppet. När det gäller mordförsöken på Mikael Gustafsson och Bo Martinsson konstaterar tingsrätten att den konkreta faran för brottets fullbordan i deras fall har varit mycket stor. Straffvärdet för fullbordat brott (alltså mord) skulle i dessa två fall har överstigit fängelse i 14 år. Det är emellertid fråga om försöksbrott och utifrån det bedömer tingsrätten att straffvärdet för mordförsöken som riktat sig mot Bo Martinsson och Mikael Gustafsson sträcker sig mot fängelse i tolv år och att straffvärdet för de återstående mordförsöken motsvarar ungefär elva års fängelse vardera.

Var och en av gärningarna har alltså ett mycket högt straffvärde. Om tingsrätten hade dömt enskilt för någon av gärningarna så hade det varit fråga om straffvärden som hade legat på fängelse mellan elva och fjorton år.

Nu ska tingsrätten döma till ett gemensamt fängelsestraff för samtliga gärningar med tillämpning av den s.k. asperationsprincipen. Det ska också beaktas att det har varit fråga om tidsmässigt samband och ett upprepat eller systematiskt förfarande. Det tidsmässiga sambandet begränsar det sammanlagda straffvärdet något medan det systematiska, repetitiva, förfarandet snarare försvårar gärningarna.

Som tingsrätten redan har varit inne på är det högsta möjliga tidsbegränsade straffet enligt brottsbalken fängelse i 18 år. När tingsrätten utgår från det allvarligaste brottets straffvärde, som alltså når upp mot fängelse i 14 år, och till det lägger de ytterligare sex mordförsöken, så framstår det högsta möjliga tidsbegränsade straffet, fängelse i 18 år som otillräckligt och, med Högsta domstolens ord, oproportionerligt i förhållande till den sammanlagda brottslighet som Tamim Sultani nu döms för.

Att döma till livstids fängelse för försöksbrott förekommer i princip inte, men är möjligt (jfr Hovrättens för Nedre Norrlands dom den 1 mars 2016 i mål 53-16, med helt andra

omständigheter). Den brottslighet som Tamim Sultani nu döms för är mycket allvarlig och varje enskilt brott har – som framgått - ett mycket högt straffvärde var för sig. Även vid en tillämpning av asperationsprincipen och med beaktande av att gärningarna varit ett uttryck för Tamim Sultanis desperation och alienation så är målsägandenas skador och den kränkning de utsatts för så betydande att det samlade straffvärdet enligt tingsrättens mening motsvarar livstids fängelse. Mot de allvarliga bakomliggande omständigheterna i det här fallet är det inte oproportionerligt.

Eftersom den rättspsykiatriska utredningen visar att det inte är aktuellt att särbehandla Tamim Sultani i påföljdshänseende ska påföljden bestämmas till fängelse.

Enligt en bestämmelse i 29 kap. 5 § första stycket 6 p. brottsbalken ska domstolen när den bestämmer fängelsestraffets längd (vid straffmätningen) ta hänsyn till det men som ett beslut om utvisning innebär för Tamim Sultani.

I det här fallet kommer Tamim Sultani att utvisas från Sverige på livstid (se nedan). Ett sådant beslut kan naturligtvis vara kännbart för en person som har viss anknytning till landet på olika sätt. Som tingsrätten redovisar under bedömningen av utvisningsfrågan har Tamim Sultani dock begränsad koppling till Sverige. Han har dessutom varit tydlig med att det är hans önskan att återvända till Afghanistan. Tingsrätten kommer därför fram till att det innebär ett begränsat men för Tamim Sultani att inte få återvända hit. Beslutet om utvisning ska därför inte påverka fängelsestraffets längd.

Fängelsestraffets längd ska därför bestämmas enligt straffvärdet, till fängelse på livstid.

UTVISNING

Utredningen i utvisningsfrågan

Tingsrätten har inhämtat yttrande från Migrationsverket. Av yttrandet framgår i huvudsak följande.

Migrationsverket har i beslut den 13 oktober 2017 bedömt att Tamim Sultani riskerar att utsättas för skyddsgrundande behandling i form av tortyr vid ett återvändande till Afghanistan. Tamim Sultani beviljades därför alternativ skyddsstatusförklaring och tillfälligt uppehållstillstånd. Tamim Sultanis tillfälliga uppehållstillstånd löpte ut den 13 november 2018 och den 8 november 2018 förlängdes tillståndet till och med den 14 november 2020. Den 24 september 2020 ansökte Tamim Sultani om förlängt uppehållstillstånd på nytt. Migrationsverket har ännu inte avgjort det senaste förlängningsärendet. Den alternativa skyddsstatusförklaringen är alltså gällande, varför det för närvarande råder verkställighetshinder i ärendet.

Migrationsverket har inlett ett ärende om återkallelse av Tamim Sultanis alternativa skyddsstatusförklaring bland annat med anledning av aktuella brottsmisstankar. En utlänning som gjort sig skyldig till ett grovt brott är utesluten från att anses som alternativt skyddsbehövande enligt 4 kap. 2 c § utlänningslagen. En alternativ skyddsstatusförklaring ska återkallas, om det kommer fram att utlänningen inte kan anses vara alternativt skyddsbehövande enligt 4 kap. 5 c § 1 stycket samma lag. Ärendet är under handläggning varför Migrationsverket för närvarande inte har avgjort om det finns skäl att återkalla statusen. Eftersom statusförklaringen är grunden till Tamim Sultani rätt till förlängt uppehållstillstånd har Migrationsverket även öppnat ett ärende om utvisning. Vad gäller säkerhetsläget i Tamim Sultanis hemprovins Kabul bedömer Migrationsverket att det råder inre väpnad konflikt enligt artikel 15 c skyddsgrundsdirektivet men situationen bedöms inte vara sådan av urskillningslöst våld att var och en som återvänder löper en individuell risk att utsättas för skyddsgrundande behandling (se vidare Migrationsverkets rättsliga ställningstagande RS/007/2020).

Av Tamim Sultanis ärende hos Migrationsverket framgår det inte att han har några familjemedlemmar, anhöriga eller släktingar i Sverige eller något annat EU-land. Tamim Sultani uppgav i samband med sin asylansökan 2016 att hans föräldrar är avlidna och att han inte har några syskon. Han uppgav sig inte heller ha partner eller barn.

Under det att rättspsykiatrisk utredning pågick har tingsrätten också inhämtat besked från Migrationsverket om när ett beslut i Migrationsverkets ärende kan förväntas.

Migrationsverket har i ett kompletterande yttrande den 7 juni meddelat att något beslut inte har meddelats i ärendet och att man inte förväntades kunna ge något annat besked om när beslut var att vänta före den 30 juni.

Den rättsliga regleringen

En utlänning får utvisas ur Sverige om han eller hon döms för ett brott som kan leda till fängelse. Utvisning får dock ske endast om utlänningen döms till svårare påföljd än böter och om gärningen är av sådant slag och övriga omständigheter är sådana att det kan antas att han eller hon kommer att göra sig skyldig till fortsatt brottslighet här i landet eller brottet med hänsyn till den skada, fara eller kränkning som det har inneburit för enskilda eller allmänna intressen är så allvarligt att han eller hon inte bör få stanna kvar. Särskilda bestämmelser gäller för den som är EES-medborgare eller familjemedlem till en EES-medborgare. (Se 8 a kap. 1 § första stycket och andra stycket 1 utlänningslagen.) När en domstol överväger om en utlänning bör utvisas enligt 1 §, ska domstolen också ta hänsyn till utlänningens anknytning till det svenska samhället.

Också de omständigheterna att en utlänning är flykting och behöver en fristad i Sverige eller om en utlänning har vistats länge i Sverige med permanent uppehållstillstånd eller varit bosatt länge i Sverige påverkar bedömningen av utvisningsfrågan (se 8 a kap. 2 § andra stycket och 3 § utlänningslagen). En utlänning som har vistats i Sverige med permanent uppehållstillstånd sedan minst fyra år när åtal väcktes eller om han eller hon då varit bosatt i Sverige sedan minst fem år får utvisas endast om det finns synnerliga skäl.

Vid prövning av en fråga om utvisning på grund av brott ska domstolen enligt 8 a kap. 4 § utlänningslagen också pröva om det finns hinder mot att verkställa utvisningsbeslutet. Det innebär att domstolen när den prövar en fråga om utvisning på grund av brott ska bedöma om en utvisning kommer att kunna verkställas i samband med att den dömde frigges. Om det vid den prövningen visar sig att ett avlägsnandebeslut inte skulle gå att verkställa bör enligt uttalanden i förarbetena ett beslut om utvisning inte meddelas. (prop. 1988/89: 86 s. 72 f.). Bakgrunden till att den bestämmelsen infördes i

utlänningslagen var att det ansågs problematiskt att domstolarnas utvisningsbeslut ibland upphävdes när det visade sig att besluten inte kunde verkställas.

Tingsrättens bedömning i utvisningsfrågan i det här fallet

Tamim Sultani är inte medborgare i Sverige och inte heller EES-medborgare eller familjemedlem till en EES-medborgare. Genom denna dom döms han för försök till mord i sju fall och ringa narkotikabrott till fängelse. Han döms alltså för brott som kan leda till fängelse och han döms till en svårare påföljd än böter.

När det gäller utvisning på grund av brottets allvar anses som en allmän riktlinje gälla att brottet bör ha ett straffvärde som motsvarar minst ett år för att kunna leda till utvisning (prop. 1993/94:159 s. 13), som exempel nämns i förarbetena bland annat allvarliga våldsbrott. Tamim Sultani döms nu för flera mycket allvarliga våldsbrott. Straffvärdet för den brottslighet som Tamim Sultani nu döms för överstiger vida ett år.

Även om en utlänning har dömts för sådan brottslighet att utvisning kan komma i fråga kan förhållandena i det enskilda fallet ändå vara sådana att utvisning ska underlåtas med hänvisning till utlänningens personliga förhållanden. Ju större anknytning till Sverige som finns, desto allvarligare brottslighet krävs för att utvisning ska kunna ske (a. prop. s. 16). Att den dömde har familj i Sverige, arbetsförhållanden, bostadsförhållanden och social anpassning är faktorer som har betydelse för bedömningen av anknytningen till Sverige. Det framgår av Migrationsverkets yttrande att Tamim Sultani inte har någon familj i Sverige, att han saknar arbete och att han i övrigt har en svag anknytning till det svenska samhället. Den bedömningen stämmer väl överens med de uppgifter som Tamim Sultani själv har lämnat i målet om sina levnadsförhållanden.

Även i den rättspsykiatriska undersökningen framkommer att han har haft stora svårigheter att anpassa sig till ett liv i Sverige och att han i Sverige har hamnat utanför gemenskapen. Dessa uppgifter ligger väl i linje med att hans anknytning till Sverige har kommit att bli svag.

Tamim Sultani har inte någon flyktingstatusförklaring. Det är alltså inte något som påverkar bedömningen i det här fallet. Tamim Sultani hade däremot bott i Sverige fem år innan det väcktes åtal i målet. Tamim Sultani ansökte om asyl den 13 februari 2016 och legaliserade därigenom sin vistelse i landet. Åtal väcktes den 14 maj 2021. Mot bakgrund av dessa förhållanden krävs det synnerliga skäl för att Tamim Sultani ska kunna utvisas på grund av brott. I förarbetena anges karaktären på den brottslighet som aktualiserat utvisningsfrågan som exempel på vad som kan utgöra synnerliga skäl (jfr prop. 1979/80:96 s. 63). Högsta domstolen har funnit att det fanns synnerliga skäl för utvisning när det varit fråga om mordförsök i två fall (se rättsfallet NJA 1991 s. 766). I detta fall utgör de upprepade mordförsöken – även om de skett inom en begränsad tidsrymd – i kombination med det samlade mycket höga straffvärdet synnerliga skäl för att besluta om utvisning trots den långa vistelsetiden i Sverige. Det är dessutom tydligt i målet att det är Tamim Sultanis egen vilja att återvända till Afghanistan.

Det återstår för tingsrätten att pröva om det finns något verkställighetshinder. Av yttrandet från Migrationsverket framgår att det inte finns något generellt verkställighetshinder, men att det föreligger ett individuellt verkställighetshinder som är kopplat till skyddsstatusförklaringen.

Av en bestämmelse i 4 kap. 2 c § första stycket 2 utlänningslagen följer att en utlänning är utesluten från att anses som alternativt skyddsbehövande om det finns synnerlig anledning att anta att han eller hon har gjort sig skyldig till ett grovt brott. En alternativ skyddsstatusförklaring ska återkallas, om det kommer fram att utlänningen inte kan anses vara alternativt skyddsbehövande (4 kap. 5 c § utlänningslagen). Av yttrandet från Migrationsverket framgår att ett ärende om återkallelse har inletts.

Domstolen ska ta ställning till om det finns skäl att anta att ett befintligt verkställighetshinder kommer att bestå när frågan om verkställighet uppkommer. Eftersom Tamim Sultani gjort sig skyldig till mycket grova brott bedömer tingsrätten att det finns starka skäl att anta att hans skyddsstatusförklaring kommer att återkallas med stöd av 4 kap. 2 c och 5 c §§ utlänningslagen. Det är dock fortfarande osäkert när ett sådant beslut är att vänta. Tamim Sultani har vid avslutandet av huvudförhandlingen

uttryckt att han önskar att Migrationsverket återkallar skyddsstatusförklaringen. Det har inte framkommit att det i övrigt föreligger hinder mot utvisning. Vid en samlad bedömning av de redovisade omständigheterna kommer tingsrätten fram till att Tamim Sultani ska utvisas från Sverige på grund av brott (jfr Hovrättens över Skåne och Blekinge dom den 16 april 2020 i mål B 413-20). Återreseförbudet bör utifrån det gälla utan tidsbegränsning.

SKADESTÅND

Var och en av målsägandena har begärt skadestånd av Tamim Sultani. Han har godtagits skäligheten på de begärda beloppen förutom när det gäller begärd ersättning för kränkning.

Ersättning för sveda och värk, lyte och men samt kostnader

Med hänsyn till utgången i skuldfrågan är Tamim Sultani skadeståndsskyldig mot samtliga målsägande. Vid denna utgång har han godtagit de begärda beloppen i alla delar utom såvitt gäller ersättning för kränkning. Tamim Sultani ska alltså redan på grund av sin inställning i skadestandsfrågan och utgången i målet betala skadestånd till målsägandena med de begärda beloppen i alla delar utom ersättning för kränkning.

Ersättning för kränkning

Genom denna dom döms Tamim Sultani för försök till mord i sju fall. Var och en av målsägandena har i förhören berättat om den kränkning som var och en av dem har utsatts för genom respektive mordförsök och den påverkan som brottet har haft på deras fortsatta livsföring. Tingsrätten konstaterar att Tamim Sultani genom brotten har kränkt var och en av målsägandena på ett mycket allvarligt sätt, vilket berättigar dem till ersättning för kränkning.

När det gäller ersättning för kränkning vid försök till mord så har det i den praktiska rättstillämpningen utvecklats en schablon. Vid försök till mord lämnas i normalfallet ersättning för kränkning med 125 000 kr om brottet har medfört allvarlig eller

livshotande skada. Om brottet endast har medfört lindrig eller ingen personskada brukar ersättning lämnas med 100 000 kr.

Samtliga målsägande har begärt ersättning för kränkning enligt den nämnda schablonen. Tingsrätten bedömer att målsägandenas skador i samtliga sju fall är så allvarliga att skälig ersättning för kränkning i samtliga fall motsvarar 125 000 kr. Tamim Sultani ska alltså betala skadestånd för kränkning med 125 000 kr till var och en av målsägandena.

Detta innebär att Tamim Sultani sammanlagt ska betala skadestånd till

- a) **Bo Martinsson** med sammanlagt 150 394 kr, varav 125 000 kr ersättning för kränkning, 7 060 kr ersättning för sveda och värk, 10 650 kr ersättning för lyte och men samt 7 684 kr ersättning för utlägg,
- b) **Rami Atrach** med sammanlagt 135 140 kr, varav 125 000 kr för kränkning, 7 150 kr ersättning för sveda och värk och 2 990 kr för utlägg,
- c) **Mikael Gustafsson** med sammanlagt 190 939 kr, varav 125 000 kr för kränkning, 5 920 kr för sveda och värk, 56 700 kr lyte och men och 3 319 kr ersättning för utlägg,
- d) **Christer Toresson** med sammanlagt 133 411 kr, varav 125 000 kr för kränkning, 7 150 kr ersättning för sveda och värk och 1 261 kr för utlägg,
- e) **Anders Sollin** med sammanlagt 134 629, varav 125 000 kr för kränkning, 7 150 kr ersättning för sveda och värk och 2 479 kr ersättning för utlägg,
- f) **Jim Wadbro** med sammanlagt 147 852 kr, varav 125 000 kr för kränkning, 7 150 kr ersättning för sveda och värk, 5 284 kr för utlägg och 10 418 kr för förlorad arbetsförtjänst och
- g) **Jörgen Söderlund** med sammanlagt 146 401 kr, varav 125 000 kr ersättning för kränkning, 9 127 kr ersättning för sveda och värk samt 12 274 kr för utlägg.

På samtliga belopp ska Tamim Sultani betala ränta från den 3 mars 2021 till dess betalning sker.

Mikael Gustafsson har sakframställningsvis förbehållit sig rätten att i framtiden rikta ersättningskrav mot Tamim Sultani för de bestående men har fått med anledning av Tamim Sultanis brukande av våld mot honom den 3 mars 2021.

ÖVRIGA FRÅGOR

Avgift till brottsofferfond

Eftersom Tamim Sultani döms för brott där fängelse finns i straffskalan, ska han betala en avgift till brottsofferfonden.

Häktning

Åklagaren har begärt att Tamim Sultani ska vara fortsatt häktad eftersom det finns risk för att han avviker eller på annat sätt undandrar sig lagföring, straff eller utvisning och att han fortsätter sin brottsliga verksamhet. Genom denna dom döms Tamim Sultani för häktningsgrundande brott. Tingsrätten bedömer att det finns risk för att han på fri fot avviker eller på annat sätt undandrar sig lagföring, straff eller utvisning och att han fortsätter att begå brott. Tamim Sultani ska därför vara fortsatt häktad i målet.

Det finns dock inte längre någon risk för att han försvårar sakens utredning. Tingsrätten har därför redan efter avslutad förhandlingsdag den 2 juni 2021 hävt åklagarens tillstånd att meddela restriktioner.

Sekretess

Sekretessbestämmelsen ska fortsätta att vara tillämpliga på de uppgifter i det rättspsykiatriska utlåtandet (aktbilagorna 229 och 234) som har lagts fram vid tingsrättens förhandling inom stängda dörrar.

*Ersättning till försvararen och målsägandebiträderna**1.1 Biträdenas ersättningsanspråk och åklagarens yttrande över dessa*

Christian Berntö har för sitt arbete som offentlig försvarare, utöver ersättning för utlägg och tidsspillan, begärt ersättning för 114,5 timmars arbete med 168 863 kr. Mikael Svegfors har för sitt arbete som målsägandebiträde för Rami Atrach, Anders Sollin, Christer Toresson och Jim Wadbro, utöver ersättning för utlägg och tidsspillan, begärt ersättning för drygt 50 timmars arbete med 76 998 kr. Hans-Christian Renström har för sitt arbete som målsägandebiträde för Bo Martinsson och Jörgen Söderlund, utöver ersättning för utlägg och tidsspillan, begärt ersättning för 38,5 timmars arbete med 54 863 kr. Sylvia Strid har för sitt arbete som målsägandebiträde, utöver ersättning för utlägg och tidsspillan, begärt ersättning för drygt 43 timmars arbete med 61 750 kr. Advokat Mikael Nilsson, som inledningsvis har varit utsedd till målsägandebiträde för Mikael Gustafsson, har tidigare tillerkänts ersättning med 4 275 kr för arbete och mervärdesskatt på det beloppet.

Åklagaren – genom vid tillfället tjänstgörande åklagare, chefsåklagaren Klas Lorefors - har enligt förordningen (2005:77) om kontroll av vissa ersättningsanspråk yttrat sig över ersättningsanspråken, främst avseende nedlagt arbete under förundersökningen. Åklagaren har utifrån sin granskning förklarat sig inte ha någon invändning mot något av de framställda anspråken och har tillagt i huvudsak följande. Den tid som försvararen och målsägandebiträderna har lagt ned står i god proportion i förhållande till den tid det tar att gå igenom förundersökningsmaterialet. Åklagaren har lagt ner motsvarande tid. Den omständigheten att kostnaden för respektive uppdrag som målsägandebiträde varierar förklaras, som åklagaren förstår det, huvudsakligen av att målsägandebiträderna har fördelat respektive ersättningsanspråk på olika många klienter och det är en konsekvens av hur domstolen har förordnat målsägandebiträderna. Mot den bakgrunden har åklagaren ingen synpunkt på fördelningen mellan målsägandebiträdernas anspråk heller. Det har varit en omfattande brottsutredning.

1.2 Tingsrättens bedömning

Utredningen har varit omfattande och huvudförhandlingen har pågått under tre och en halv dag. Förundersökningsprotokollet har omfattat mer än 1 500 sidor. Målet har rymt ett antal olika frågor och gäller mycket allvarliga brottsmisstankar. Förundersökningen har i de delar tingsrätten kan överblicka genomförts koncentrerat och utan någon fördröjning. Målsägandebiträdena har under förhandlingen, i de delar det varit möjligt, samverkat med varandra och t.ex. genom att hänvisa till varandra och planera ordning för anföranden bidragit till att koncentrera förhandlingstiden. Arbetet av försvarare och målsägandebiträden har utförts skickligt. Tingsrätten bedömer utifrån det sagda att de av försvararen och målsägandebiträdet begärda ersättningarna är skäliga och ska utgå.

På grund av fängelsestraffets längd så kommer Tamim Sultanis försörjningsförmåga och ekonomiska förhållanden i övrigt att vara kraftigt begränsad under en lång tid. Mot bakgrund av det ska staten betala hela kostnaden för försvararen och målsägandebiträdena.

Tamim Sultani ska betala ersättning till staten för analyskostnaden.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga 1 (TR-01)

Överklagande ställs till Göta hovrätt och ska ha kommit in till tingsrätten senast den 4 augusti 2021.

För tingsrätten

Anna Sjöman

I avgörandet har nämnd deltagit. Rättens ledamöter är överens.

Avräkningsunderlag är bilagt tingsrättens dom.

Underlaget avser

Person-/samordningsnummer/födelseid 19990212-5518	Datum för dom/beslut 2021-07-14
Efternamn Sultani	Förnamn Tamim

Personen har under en sammanhängande tid av minst 24 timmar varit frihetsberövad* i Sverige eller utomlands med anledning av brott som prövats i målet eller som påföljden avser. Frihetsberövandet har ägt rum under nedan angivna tider.

*på sätt som avses i 2 § lagen (2018:1250) om tillgodoräknande av tid för frihetsberövande

Frihetsberövad

Frihetsberövandet hävt/upphört/avbrutet

(lämna tomt för ett frihetsberövande som pågår)

2021-03-03	
------------	--

Samtidig verkställighet av påföljd i annat mål

- ☐ Kriminalvården har underrättat domstolen om att personen har påbörjat verkställighet eller har verkställt påföljd i annat mål under den tid som han eller hon varit berövad friheten (2–4 §§ förordning (2019:96) om tillgodoräknande av tid för frihetsberövande).

Tidigare frihetsberövanden av betydelse för avräkningen

- ☐ Domstolen har i avgörandet helt eller delvis undanröjt påföljden i tidigare dom, beslut eller strafföreläggande, och det finns uppgifter om frihetsberövanden i tidigare meddelade domar, beslut eller avräkningsunderlag som har betydelse för avräkningen.

Observera: När domstolen lämnar domen/beslutet eller domsbeviset till Kriminalvården ska tidigare domar/beslut med eventuella avräkningsunderlag och avräkningsunderlag enligt 12 a § strafföreläggandekungörelsen bifogas, om det finns uppgifter där som har betydelse för avräkningen (3 § 4 förordningen (1990:893) om underrättelse om dom i vissa brottmål, m.m.).

Underskrift

Namnförtydligande

Om domstolens behandling av personuppgifter, se www.domstol.se/personuppgifter. Kontakta oss för information på annat sätt.

Besöksadress

Sofieholmsgatan 7

Telefon

0381-384 00

Öppettider

måndag - fredag

08:00-16:00

Postadress

Box 230

575 23 Eksjö

E-post**Webbplats**www.eksjotingsratt.domstol.se

Hur man överklagar

Dom i brottmål, tingsrätt

TR-01

Vill du att domen ska ändras i någon del kan du överklaga. Här får du veta hur det går till.

Överklaga skriftligt inom 3 veckor

Ditt överklagande ska ha kommit in till domstolen inom 3 veckor från domens datum. Sista datum för överklagande finns på sista sidan i domen.

Överklaga efter att motparten överklagat

Om ena parten har överklagat i rätt tid, har den andra parten också rätt att överklaga även om tiden har gått ut. Det kallas att anslutningsöverklaga.

En part kan anslutningsöverklaga inom en extra vecka från det att överklagandetiden har gått ut. Ett anslutningsöverklagande måste alltså komma in inom 4 veckor från domens datum.

Ett anslutningsöverklagande upphör att gälla om det första överklagandet dras tillbaka eller av något annat skäl inte går vidare.

Så här gör du

1. Skriv tingsrättens namn och målnummer.
2. Förklara varför du tycker att domen ska ändras. Tala om vilken ändring du vill ha och varför du tycker att hovrätten ska ta upp ditt överklagande (läs mer om prövningstillstånd längre ner).
3. Tala om vilka bevis du vill hänvisa till. Förklara vad du vill visa med varje bevis.

Skicka med skriftliga bevis som inte redan finns i målet.

Vill du ha nya förhör med någon som redan förhörts eller en ny syn (till exempel besök på en plats), ska du berätta det och förklara varför.

Tala också om ifall du vill att målsäganden ska komma personligen vid en huvudförhandling.

4. Lämna namn och personnummer eller organisationsnummer.
Lämna aktuella och fullständiga uppgifter om var domstolen kan nå dig: postadresser, e-postadresser och telefonnummer.
Om du har ett ombud, lämna också ombudets kontaktuppgifter.
5. Skriv under överklagandet själv eller låt ditt ombud göra det.
6. Skicka eller lämna in överklagandet till tingsrätten. Du hittar adressen i domen.

Vad händer sedan?

Tingsrätten kontrollerar att överklagandet kommit in i rätt tid. Har det kommit in för sent avvisar domstolen överklagandet. Det innebär att domen gäller.

Om överklagandet kommit in i tid, skickar tingsrätten överklagandet och alla handlingar i målet vidare till hovrätten.

Har du tidigare fått brev genom förenklad delgivning, kan även hovrätten skicka brev på detta sätt.

Prövningstillstånd i hovrätten

När överklagandet kommer in till hovrätten tar domstolen först ställning till om målet ska tas upp till prövning.

Om du *inte* får prövningstillstånd gäller den överklagade domen. Därför är det viktigt att i överklagandet ta med allt du vill föra fram.

När krävs det prövningstillstånd?

Brottmålsdelen

I brottmålsdelen behövs prövningstillstånd i två olika fall:

- Den åtalade har dömts enbart till böter.
- Den åtalade har frikänts från ett brott som inte har mer än 6 månaders fängelse i straffskalan.

Skadeståndsdelen

Det krävs prövningstillstånd för att hovrätten ska pröva en begäran om skadestånd. Undantag kan gälla när en dom överklagas i brottmålsdelen, och det är kopplat en begäran om skadestånd till brottet. Då krävs inte prövningstillstånd för skadeståndsdelen om

- det inte krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen eller om
- hovrätten meddelar prövningstillstånd i brottmålsdelen.

Beslut i övriga frågor

I de mål där det krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen (se ovan), krävs det också prövningstillstånd för sådana beslut som bara får överklagas i samband med att domen överklagas. Beslut som kan överklagas särskilt kräver inte prövningstillstånd.

När får man prövningstillstånd?

Hovrätten ger prövningstillstånd i fyra olika fall.

- Domstolen bedömer att det finns anledning att tvivla på att tingsrätten dömt rätt.
- Domstolen anser att det inte går att bedöma om tingsrätten har dömt rätt utan att ta upp målet.
- Domstolen behöver ta upp målet för att ge andra domstolar vägledning i rättstillämpningen.
- Domstolen bedömer att det finns synnerliga skäl att ta upp målet av någon annan anledning.

Vill du veta mer?

Ta kontakt med tingsrätten om du har frågor. Adress och telefonnummer finns på första sidan i domen.

Mer information finns på www.domstol.se.